

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΓΡΑΦΕΙΑ: Γ' Σεπτεμβρίου 18, τ. 102, τηλ. 5235148

Ἰδιοκτήτης — ἐκδότης: ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ « Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ » Γ' Σεπτεμβρίου 18

Υπεύθυνος με τὸ Νόμο: Ὁ ἐκάστοτε Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΔΙΗΜΕΡΟ

Τὰ χωριά μας καὶ γενικώτερα ἡ ὄρεινὴ ὑπαιθρος, ἔχουν ἐγκαταλειφθεῖ κυριολεκτικὰ στὴ μοῖρα τους, μιὰ μοῖρα ποὺ θέλει τὴ ζωὴ νὰ κυλάει μέσα στὰ στενεμένα καλούπια τῆς ἀπομόνωσης καὶ τῆς ἀγνοίας, δίχως τὴν ἐλάχιστη ἀχτίδα μιᾶς ἄσπρης μέρας ἐκφρασμένης μετὴν ὅποια ἐκδήλωση, κινηματογραφικὴ, θεατρικὴ, ἐνημερωτικὴ καὶ γενικώτερα, πολιτιστικὴ. Τὸ κράτος εἶναι ἀνήμερο νὰ φτάσει ἐκεῖ καὶ οἱ Ἀρχές δὲν ἔχουν τὴ δύναμη νὰ στείλουν δύο ἀνθρώπους νὰ προσφέρουν κάτι. Ὅμως αὐτὸς ὁ Ἑλλαδικὸς χῶρος ἔχει δικαίωμα σ' ἓνα κομμάτι μιᾶς κάποιας ἐκδήλωσης, μιὰ καὶ τροφοδοτεῖ τὴν πολιτεία ἀδιάκοπα μετὰ καθαρὰ μυαλά καὶ πνευματικὸς ἀνθρώπους. Ἔχει κι' ὁ γέροντας τὴν ἐπιθυμία νὰ δεῖ μιὰ παράσταση θεατρικὴ, νὰ ἀκούσει δύο πράγματα, πρωτοῦ φύγει γιὰ τὸ μακρινὸ ταξίδι.

Αὐτὴ τὴν ἀπομόνωση, ὁ Σύνδεσμός μας ἀποφάσισε γιὰ πρώτη φορά στὰ χρονικά νὰ τὴν σπάσει, ἔστω καὶ περιορισμένα μέσα στὸ δικό μας χωριό, μετὴν ἐλπίδα νὰ καθιερώσει κάθε χρόνο ἓνα πολιτιστικὸ διήμερο. Ἐνα ἔργο δύσκολο, ἀλλὰ πραγματοποιήσιμο. Μ' αὐτὸ λοιπὸν τὸ πνεῦμα καὶ σκοπὸ τὸ διήμερο 1ης καὶ 2ας Αὐγούστου ὀρίστηκε σὰν διήμερο πολιτιστικῶν ἐκδηλώσεων γιὰ φέτος. Τὸ πρόγραμμα ποὺ ἐπεξεργάζεται τὸ Δ.Σ. περιλαμβάνει θεατρικὴ παράσταση, Ἐκθεση ζωγρα-

φικῆς, ἀνάλυση καὶ παρουσίαση ἀπὸ τοὺς νέους ἑνὸς σύγχρονου θέματος, ποδοσφαιρικὴ συνάντηση κλπ. Θὰ σταθοῦμε ὅμως ἰδιαίτερα στὸ θεατρικὸ ἔργο. Ὁ συγχωριανὸς ἠθοποιὸς Φοῖβος Ταξιάρχης μετὸ θίασό του «ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ», θὰ παρουσιάσει τὴν ἀριστουργηματικὴ κωμῶδια τοῦ Β. Ρώτα «Οἱ γραμματιζούμενοι». Ἐνα ἔργο ἐκλαϊκευμένο καὶ προσιτὸ σ' ὅλους τοὺς θεατῆς.

Εἶναι ἓνα δείγμα ἀγάπης καὶ εὐγνωμοσύνης τοῦ δικοῦ μας καλλιτέχνη πρὸς τὸ χωριό του, πρὸς τὴν ὑπαιθρο σὲ μιὰ προσπάθεια, οἱ ἀνθρώποι νὰ νοιώσουν περισσότερο ἀνθρώποι καὶ οἱ ξεχασμένοι νὰ θυγοῦν ἀπ' τὴν ἀπομόνωση.

Γνωρίζουμε ὅτι ὅλη ἡ ἐκδήλωση εἶναι ἓνα βαρὺ ἔργο. Ὅμως τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο στηριγμένο στὴν ἐμπιστοσύνη καὶ ἀγάπη τῶν συγχωριανῶν καὶ μόνο, δίχως τὴ συμπαράσταση κρατικοῦ φορέα, εἶναι ἀποφασισμένο νὰ ἐπιτύχει σ' αὐτὴ τὴν ἀληθινὰ μοναδικὴ προσπάθειά του.

Ἡ ἐκδήλωση αὐτὴ ἐλπίζουμε νὰ πάρει ἐπαρχιακὸ χαρακτῆρα καὶ νὰ μᾶς πλαισιώσουν ὅλα τὰ γύρω χωριά. Ἡ ἀρχὴ ἔγινε, ἡ ἀπόφαση ἀρθῆκε. Ἡ συμμετοχὴ ὅλων θὰ εἶναι ἡ ἐπιβράβευση τῶν προσπαθειῶν μας καὶ τὸ θεμέλιο γιὰ τὸ μέλλον. Ὅλοι λοιπὸν 1 καὶ 2 Αὐγούστου στὸ χωριό. Ἀξίζει τὸν κόπο πραγματικά

**Ἐλάτε στὸ γιορταστικὸ 2ήμερο τοῦ
Συνδέσμου ποὺ θὰ γίνεῖ στὸ χωριό
1 καὶ 2 Αὐγούστου**

**Πλαισιώσατε τὶς πολιτιστικὲς μας
ἐκδηλώσεις στὸ χωριό 1 καὶ 2
Αὐγούστου**

ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΙΑΝΑ ΝΕΑ

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ

Με την ευκαιρία της γιορτής της Ἁγίας Τριάδας τὸ Δ.Σ. τοῦ Συνδέσμου εἶχε μακρὰ καὶ ἐγκάρδια συνομιλία μὲ τὸν Πρόεδρο τῆς Κοινοτήτας.

Κατὰ τὴ συζήτηση ἀνταλλάχθηκαν ἀπόψεις καὶ ἐγινε ἐνημέρωση καὶ ἀπ' τὶς δυὸ πλευρὰς γιὰ τὴν πάρα πέρα πορεία. Σπουδαιότερα θέματα ποὺ συζητήθηκαν.

α. ΞΕΝΩΝΑΣ

Ἦδη ἀπὸ τὴ Δοση Γεωργίας τοῦ Νομοῦ Φωκίδος ἀνέβηκε Ἐπιτροπὴ στὸ χωριὸ καὶ ἔκανε αὐτοψία στὸ χῶρο τοῦ Κοινοτικοῦ πάνω ἀπ' τὸ ὁποῖο θὰ γίνεῖ ὁ ξενώνας. Ὁ ὑπάρχων χῶρος κρίθηκε κατάλληλος ἀπ' ὅλες τὶς πλευρὰς, συγκεντρώνει δὲ ὅλα τὰ πλεονεκτήματα καὶ ἔχει ὅλες τὶς ὑποδομὲς γιὰ νὰ ὀλοκληρωθεῖ, πράγμα ποὺ δὲν ὑπάρχει σ' ἄλλα χωριά. Ἔτσι ἡ Ἐπιτροπὴ ὑποσχέθηκε νὰ προωθήσει ἀρμόδια τὸ θέμα μιά καὶ ὅλα σχεδὸν εἶναι ἔτοιμα.

β. ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ

Ὅπως γράψαμε καὶ σὲ ἄλλη στήλη τὸ θέμα λύθηκε ὀριστικὰ γιὰ φέτος. Ὁ Γιάννης Κουφὸς μὲ δαπάνη τοῦ Συνδέσμου ἀνέλαβε νὰ συγκεντρώνει τὰ σκουπίδια περνώντας ἀπὸ τὶς γειτονιὰς σὲ καθορισμένες μέρες.

Χρειάζεται νὰ δείξουμε λίγη εὐαισθησία σ' αὐτὸ τὸ θέμα καὶ νὰ συμμορφωθοῦμε πρὸς τὴν ἀπόφαση.

γ. ΑΝΑΜΕΤΑΔΟΤΗΣ

Ἦδη ἀνέβηκε στὸ χωριὸ εἰδικὸς τεχνίτης ὁ ὁποῖος ἔκανε ἔρευνα καὶ ἀποφάνθηκε ὅτι πρέπει νὰ μποῦν δυὸ ἐγκαταστάσεις, μιά στὸν Ἀγιαννάκη καὶ μιά στὸ καμπαναριό. Τὸ ὄλο ἐρ-

γο θὰ κοστίζει 200.000 δραχμὲς. Ἐνα μέρος θὰ καλυφθεῖ ἀπὸ τὸ ταμεῖο τοῦ Συνδέσμου καὶ τὸ ὑπόλοιπο ἀπὸ συγχωριανοὺς ποὺ ἔχουν δέκτες. Ὅμως τὸ πρόβλημα σκαλώνει στὸν παπᾶ τοῦ χωριοῦ ποὺ δὲν ἀφήνει νὰ γίνεῖ ἡ ἐγκατάσταση στὸ καμπαναριό. Πιστεύουμε ὅμως πὼς ὁ ἱερέας τοῦ χωριοῦ μας θὰ δείξει τὴν πρέπουσα κατανόηση μιά καὶ ὁ σκοπὸς εἶναι κοινωφελὴς καὶ ὄχι ἀτομικός.

δ. ΤΣΙΜΕΝΤΟΣΤΡΩΣΕΙΣ ΔΡΟΜΩΝ

Τὸ συνεργεῖο τοῦ ἐργολάβου ἐργάζεται ἀδιάκοπα καὶ ὁ ἕνας δρόμος μετὰ τὸν ἄλλο συμμορφώνονται μὲ σύνθημα κανένας δρόμος μὲ λάσπες. Ὅμως ἐδῶ ὁ πρόεδρος ἔχει νὰ ἀντιμετωπίσει καὶ ἀρκετὲς σκληροκεφαλίες καὶ ἀντιδράσεις. Πολλοὶ χωριανοὶ γιὰ πέντε πόντους ἔκταση ξεσηκώνουν τὸν κόσμον καὶ τὰ θάζουν μὲ τὸν πρόεδρο λὲς καὶ ὁ δρόμος εἶναι ἀτομικός του. Ἔ, ὄχι κι' ἔτσι. Δὲν χάλασε ὁ κόσμος ἅμα πατηθεῖ καὶ μιά πιθαμὴ γῆς γιὰ νὰ γίνεῖ ἕνας δρόμος νὰ ἐξυπηρετούμαστε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι.

ε. ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ ΚΟΙΝΟΧΡΗΣΤΩΝ ΧΩΡΩΝ

Παράλληλα μὲ τὰ σκουπίδια ὁ Γιάννης ἀνέλαβε καὶ τὴν φροντίδα τῶν κοινοχρήστων χώρων. Ἄλλὰ δὲν ἀρκεῖ ἡ προσπάθεια ἑνὸς ἀνθρώπου. Τουλάχιστον ἂν δὲν μπορούμε νὰ βοηθήσουμε ἄς σεβαστοῦμε τοὺς κόπους του καὶ ἄς δείξουμε πολιτισμένοι φροντίζοντας κι' ἐμεῖς οἱ ἴδιοι ὅτι μᾶς παραδίδουν καθαρὸ καὶ νοικοκυρεμένο. Μόνο λίγη θέληση χρειάζεται.

στ. ΝΕΡΟ

Σύντομα θὰ ἀρχίσουν καὶ οἱ ἐργασίες γιὰ τὴν ἐγκατάσταση καὶ λειτουργία τοῦ ἀντλιοστασίου ποὺ θὰ στέλνει νερὸ ἀπὸ Κακοτράχη σὲ Σταυρό. Ὁ ἐργολάβος ποὺ κάνει τοὺς δρόμους ἔχει ἀναλάβει καὶ αὐτὸ τὸ ἔργο. Ἔτσι τὸ θέμα θὰ λυθεῖ ὀριστικὰ καὶ θὰ ὑπάρχει νεράκι μπόλικο καὶ ἄφθονο.

Στις 2 Αὐγούστου θὰ γίνεῖ θεατρικὴ παράσταση στὸ χωριὸ μὲ τοὺς «Ἐλευθέρους Καλλιτέχνες» καὶ τὸ ἔργο «Γραμματιζούμενοι». Μὴ λήψει κανεὶς.

ΜΕΛΙΣΣΟΠΛΗΜΜΥΡΑ

Γέμισε ο τόπος με μελίσσια. Κατακλύσθηκε κυριολεκτικά ο δρόμος από Παύλιανη μέχρι χωριό. Ο καιρός φέτος ήταν τόσο ευνοϊκός που θα υπάρξει άφθονο μέλι. Το πρόβλημα είναι αν θα το φάμε σε λογικές τιμές και πρέπει γιατί τρυγάνε τα δάση και τα χωράφια μας και δικαιούμαστε μια καλλίτερη τιμή γι' αυτή την άφιλοκερδή φιλοξενία που παρέχει ο τόπος μας. Για να δούμε.

ΟΙ ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ ΤΗΣ Κας ΣΙΑΦΑΚΑ

Απ' όπου κι' αν τραβήξει κανείς για το χωριό, συναντάει τις ωραιότερες πινακίδες που ενημερώνουν για το χωριό μας. Πραγματικά μια τόσο άπλη και χρήσιμη προσφορά είναι κάτι που έλειπε και κάτι που ενημερώνει τόσο όμορφα τον επισκέπτη για το πώς θα φτάσει στην Καλοσκοπή και τι θα συναντήσει. Για μια ακόμα φορά ευχαριστούμε θερμά την κα Έλενη Σιαφάκα, την συγχωριανή θα λέγαμε, μια και ανήκει στην Κουκουβιστιανή οικογένεια και την αγαπάει τόσο πολύ.

ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ ΣΚΑΛΙΣΤΗΡΙ Ν' ΑΛΛΑΞΟΥΝ ΟΙ ΟΝΟΜΑΣΙΕΣ «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»

Το Δελτίο έχει ασχοληθεί ξανά με το επίμαχο αυτό θέμα. Πηγαίνοντας προς το χωριό από το 51 χιλ. συναντάει ο επισκέπτης δυο πινακίδες με την ένδειξη «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ». Έτσι αντί να βρεθεί στο χωριό θγαίνει στην κορυφή της Γκιώνας. Μά δεν την πατάνε μόνο οι ξένοι, αλλά και εμείς οι ίδιοι οι Καλοσκοπίτες, που τέλος πάντων αν είναι μέρα κάπως μπορούμε να προσανατολιστούμε, αν όμως είναι νύχτα σίγουρα μάς περιμένει η Γκιώνα.

Παρακαλούμε λοιπόν τη διεύθυνση των Μεταλλείων αν είναι δυνατόν να αφαιρέσουν αυτές τις πινακίδες που στην ουσία δεν ωφελούν στους ίδιους τους οδηγούς που εργάζονται στα μεταλλεία μια και ξέρουν πολύ καλά τους δρόμους. Ή ας αλλάξουν την ονομασία «Κουκουβίστα» με κάποια άλλη. Βέβαια υπάρχουν

πινακίδες που δείχνουν προς Καλοσκοπή, αλλά πολλοί μπερδεύονται ανάμεσα στα δύο ονόματα. Πιστεύουμε ότι θα υπάρξει κάποια κατανόηση από τους υπεύθυνους.

Η ΑΓΑΠΗ ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Η κ. Νάσα Χασιακού δεν παύει να εκδηλώνει την αγάπη της για τα παιδιά του Σχολείου του χωριού μας. Μια αγάπη που ξεκινάει και τελειώνει στο χωριό του αείμνηστου συζύγου της Νίκου. Και φέτος με τη λήξη του σχολικού έτους δεματάκια με δώρα και ένα χρηματικό ποσόν μαζί με τις εύχές της, έδωσαν μια ξεχωριστή χαρά στα παιδιά του σχολείου. Τα παιδιά και οι γονείς τους εκφράζουν μέσα απ' το δελτίο μας τις θερμές ευχαριστίες τους για την ωραία χειρονομία.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Το Έκκλησιαστικόν Συμβούλιον του Ίερου Ναού Αγίου Γεωργίου Καλοσκοπής, ευχαριστεί θερμώτατα την Κυρία Νάσα Ν. Χασιακού διά το συνεχές ενδιαφέρον της προς το χωριό μας, και διά την κατ' επανάληψιν προσφοράν της έκ τριών χιλιάδων (3.000) δραχμῶν, καθ' ἐκάστην φοράν, ὑπὲρ τοῦ φιλοπτώχου ταμείου τοῦ ὡς ἄνω Ίερου Ναοῦ, εἰς μνήμην τοῦ αείμνηστου συζύγου της Νίκου Χασιακού, και δέεται εἰς τὸν Ὑψιστον ὅπως ἀναπαύσῃ τὴν ψυχὴν του, ἢ δὲ μνήμη του νὰ εἶναι αἰωνία, στὴν ἀνωτέρω δὲ νὰ δίνη κουράγιο και παρηγοριά.

Ἀκόμη δὲ και μὴ μὴ μεγάλη προσωπική μου εὐχαριστία, διά τὰ δῶρα και τὰ χρήματα που στέλνει συνεχῶς στὰ παιδιά τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Καλοσκοπής, που μεταξὺ αὐτῶν τυγχάνει νὰ εἶναι και ἡ κόρη μου.

Μετ' εὐχῶν μου
Διά τὸ Ἐκκλησιαστικόν Συμβούλιον

ὁ Πρόεδρος αὐτοῦ
Παναγιώτης Ἄν. Χασιακός
Ἱερεὺς

“Ολοι στὸ χωριὸ 1 και 2 Αὐγούστου
“Ολοι στὶς ἐκδηλώσεις τοῦ Συνδέσμου

ΑΝΤΡΟΚΡΑΤΙΑ ΣΤΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ

Βρισκόμαστε σε μιὰ εποχή πού ὁ ρόλος τῆς γυναίκα, ἔσπασε τὰ κλειστά σύνορα τοῦ οἰκιακοῦ περιορισμοῦ, τοῦ ἀπομονωτισμοῦ, τοῦ καταπιεσμένου ρόλου τῆς μάνας - νοικοκυράς. Τὸ γυναικεῖο κίνημα σὲ παγκόσμια κλίμακα μῆκε ἐνεργὰ καὶ αὐτοδύναμα σ' ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ζωῆς δίχως νὰ ὑστερεῖ σὲ τίποτα ἀπὸ τοὺς ἀρσενικούς. Τὰ κάστρα γκρεμίστηκαν καὶ ἡ γυναίκα κατατάχτηκε σὲ ἴση θέση μὲ τὸν ἄντρα.

Βέβαια αὐτὸ τὸ θέμα εἶναι τεράστιο καὶ δὲν θὰ ἀσχοληθοῦμε μὲ τὴν ἀνάπτυξή του. Ὁ σκοπὸς καὶ ὁ στόχος μας εἶναι ἄλλος. Φέρνουμε τὰ πράγματα στὴ δική μας σκοπιά. Ἡ συμμετοχὴ γυναικῶν στὸ Δ.Σ. τοῦ Συνδέσμου εἶναι μιὰ ἀδιάκοπη ἀπουσία, ἐκτὸς ἀπὸ 2 - 3 φορές στὸ παρελθόν, συμμετοχὴ πού ἀποδείχτηκε πολὺ ὠφέλιμη καὶ ἀποδοτικὴ. Παρατηρεῖται λοιπὸν μιὰ συνεχιζόμενη ἀντροκρατία στὰ Δ.Σ. ὅχι ὁμῶς σὲ θάρος τῶν γυναικῶν γιατί εἶναι αὐτὲς οἱ ἴδιες ὑπεύθυνες γιὰ τὴν ἀπουσία τους. Εἶναι λοιπὸν καιρὸς πλέον, τὸ Δ.Σ. νὰ πλαισιωθεῖ καὶ ἀπὸ γυναῖκες πού μποροῦν νὰ προσφέρουν πάρα πολλὰ καὶ τέτοιες ὑπάρχουν πάρα πολλές ἀνάμεσά μας. Οἱ ἐκλογές εἶναι στὸ τέλος τοῦ χρόνου. Ἐλπίζουμε ὅτι στὸ ψηφοδέλτιο τοῦ Δ.Σ. θάχουμε ἀρκετὲς συμμετοχές ἀπὸ γυναῖκες. Γιὰ νὰ δοῦμε.

Ἄνοικτὴ Ἐπιστολὴ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΟΤΕ ΑΜΦΙΣΣΗΣ

Κύριε Διευθυντά.

Τὸ χωριὸ μας παρ' ὄλο πού διαθέτει χῶρο γιὰ τηλεφωνεῖο μιὰ καὶ στερεῖται εἰδικοῦ προσωπίου, ἐξυπηρετεῖται τηλεφωνικὰ ἀπὸ καταστηματαρχὴ τοῦ χωριοῦ.

Ὅμως τώρα τὸ καλοκαίρι πού παρατηρεῖται κοσμοσυρροὴ ἢ ἐξυπηρέτηση εἶναι προβληματικὴ τόσο γιατί δὲν ὑπάρχει ἓνας αὐτόματος μετρητὴς ἢ ἓνας θάλαμος, ὅσο γιατί ὁ καταστηματαρχὴς εἶναι ἀπασχολημένος μὲ τίς δουλειές του, παράλληλα γιὰ κάθε ὑπεραστικὴ κλήση πρέπει νὰ παίρνει τὸ κέντρο Ἀμφίσης γιὰ νὰ τοῦ γνωρίζει τὴ χρέωση.

Παρακαλοῦμε λοιπὸν γιὰ ἐξυπηρέτηση ὄλων, νὰ τοποθετηθεῖ ἢ ἓνας αὐτόματος μετρη-

τῆς μονάδων ἢ ἓνας τηλεφωνικὸς θάλαμος μὲ κερματοδέκτη γιὰ ὑπεραστικές κλήσεις.

Περιμένουμε ὅτι θὰ συμμερισθεῖτε ἀπόλυτα τὸ πρόβλημά μας καὶ θὰ δώσετε τὴν κατάλληλη λύση.

Μὲ τιμὴ

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο

ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ ΤΕΛΟΣ

Σὲ κοινὴ σύσκεψη τῶν δύο Συμβουλίων Κοινοτήτας καὶ Συλλόγου στὸ χωριὸ, πάρθηκε ἀπόφαση γιὰ τὴν ὀριστικὴ ἀντιμετώπιση τῶν σκουπιδιῶν τοὺς θερινούς μῆνες, ὥστε τὸ χωριὸ νὰ ἐμφανίζει τὴν πρέπουσα ὄψη καθαριότητας καὶ τὰ ρέμματα νὰ πάψουν νὰ εἶναι σκουπιδότοποι τοῦ «ὄπου φτάνω πετάω».

Μὲ δαπάνη λοιπὸν τοῦ Συνδέσμου καὶ μὲ Κοινοτικὴ ἀπόφαση, ἀνέλαβε ὁ Γιάννης Κουφὸς νὰ περνάει ἀπὸ κάθε γειτονιὰ σὲ τακτὰ δρομολόγια καὶ ἡμέρες καὶ νὰ συγκεντρώνει τὰ σκουπίδια τὰ ὁποῖα θὰ καίει σὲ εἰδικὸ χῶρο.

Παρακαλοῦμε ὅλους τοὺς συγχωριανούς καὶ ἐπισκέπτες, νὰ κατανοήσουν τὴν προσπάθειά μας αὐτὴ καὶ νὰ συμβάλλουν μὲ κάθε τρόπο, νὰ βοηθήσουν τὸν συγχωριανὸ μας σ' αὐτὸ τὸ δύσκολο ἔργο πού ἀνέλαβε.

Κάνουμε ἐπίσης γνωστὸ, ὅτι οἱ παραβάτες θὰ τιμωροῦνται αὐστηρὰ μιὰ καὶ ἡ ἀπόφαση τῆς Κοινοτήτας ἔχει χαρακτῆρα διαταγῆς καὶ εἶναι ἄμεσα ἐκτελεστὴ μὲ ἀποτέλεσμα νὰ μὴ νύονται ἀμέσως.

Συνιστοῦμε λοιπὸν σὲ ὅλους νὰ εἶναι προσεκτικοὶ καὶ νὰ συμμορφωθοῦν ἀπόλυτα μὲ τὴν παραπάνω ἀπόφαση πού εἶναι γιὰ τὸ καλὸ ὄλων μας καὶ γιὰ τὴν ὁμορφιὰ καὶ νοικοκυρεμένη ὄψη τοῦ χωριοῦ.

Ἄν ὁμῶς, ὅπως θέλουμε νὰ πιστεύουμε τὸ πρόβλημα γιὰ μέσα στὸ χωριὸ λύθηκε, παραμένει ὁμῶς ἄλυτο γιὰ ἄλλες περιοχές ἔξω ἀπὸ τὸ χωριὸ, τοποθεσίες πού συγκεντρώνουν πολλοὺς ἐκδρομεῖς ἀπὸ ἐμᾶς τοὺς ἴδιους. Γιὰ παράδειγμα, ἢ παιδικὴ χαρὰ Κακοτράχης, τὸ Κεφαλόβρυσο, ἢ Ἄγια Τριάδα, ἢ Τράκα κλπ. Ἡ «τσαπατσουλιὰ» μας εἶναι ἄλλο πρᾶγμα. Ἄποφάγια, σακκοῦλες νάυλον, χαρτιά, πάνες μικρῶν παιδιῶν κλπ. «κοσμοῦν» τὸ περιβάλλ-

λον. Έδω δυστυχώς καμμιά απόφαση δέν μπορεῖ νά φτάσει. "Ετσι εἶναι θέμα εὐαισθησίας καί νοικοκυροσύνης τοῦ καθένα μας. Εἶναι καθρέφτης τοῦ ποιός εἶναι ὁ καθέννας. Σεβαστεῖτε αὐτούς τούς τόσο ωραίους χώρους τοῦ χωριοῦ. Μαζέψτε τὰ σκουπίδια καί χῶστε τα βαθειά ἢ κάψτε τα μέ προσοχή. "Ολοι ἔχουμε ὑποχρέωση καί καθήκον νά σεβώμαστε καί νά φροντίζουμε αὐτά πού ἡ φύση μᾶς δίνει ἀπλόχερα, χρειάζεται μιᾶ κίνηση ἐλάχιστων δευτερολέπτων γιά τήν ἀντιμετώπισή τους. Ἡ φύση ἔχει ἀνάγκη ἀπό τή δική μας στοργή, ἀγάπη καί φροντίδα.

= ΠΡΟΣΟΧΗ =

Ἡ βιβλιοθήκη τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου τοῦ χωριοῦ, ὅπως εἶναι γνωστό συγκέντρωσε ἕνα ἀριθμό βιβλίων πολὺ μεγάλο χάρις στίς προσφορές τῶν συγχωριανῶν. Πληροφοροῦμαστε ὅμως ὅτι ἀρκετοί συγχωριανοί πού δανείστηκαν βιβλία γιά νά τὰ διαβάσουν, λησμονήσαν νά τὰ ἐπιστρέψουν. Ἐπειδή τὰ ὀνόματα ὄλων τῶν «ὀφειλετῶν» εἶναι γνωστά, τούς παρακαλοῦμε νά ἐπιστρέψουν τὰ βιβλία πού δανείστηκαν, γιά νά μὴ χαθοῦν καί παρατηρηθεῖ τὸ κακὸ προηγούμενο πού εἶχε συμβεῖ παλιότερα μέ σχολικά βιβλία. Ὑποβάλλουμε λοιπὸν παράκληση νά ἐπιστραφοῦν ἀμέσως, γιατί ὑπάρχει καί ὁ τρόπος ἐξαναγκασμοῦ μέ μήνυση γιά ὑπεξαίρεση.

Συνιστοῦμε καί στὸν ὑπεύθυνο νέο πού κρατάει τὸ δανειστικὸ βιβλίο τοῦ Κέντρου νά εἶναι πολὺ σχολαστικός καί αὐστηρὸς σ' αὐτὸ τὸ θέμα.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ἀνάμεσα στίς ἄλλες ἐκδηλώσεις πύο θά γίνουν στὸ 2ήμερο 1 καί 2 Αὐγούστου προγραμματίστηκε καί ποδοσφαιρική συνάντηση μεταξύ τῶν παλαιμάχων καί τῶν νέων ποδοσφαιριστῶν. Οἱ ποδοσφαιριστῆς πού δημιούργησαν τὸν θρυλικὸ «Κεραυνό» καλοῦνται παρ' ὅλα τὰ «χρονάκια τους» νά δώσουν καί πάλι ἕνα ἀντάξιο θέαμα. "Ολοι λοιπὸν οἱ παλιοὶ ποδοσφαιριστῆς Γιάννης Βασιλείου, Γιώργος Βασιλείου, Κώστας Βλάχος, Γιώργος Βλάχος, Τάκης Βλάχος, Μάκης Ματθαίου, Κώστας Χαμηλός, Λουκάς Τούμπας, Μίμης Τούμπας, Λευτέρης Δούσης, Γιώργος Μπρουτσάλας, Νίκος Λουκόπουλος, Πᾶνος Κυριάκης κλπ. νά ἐπικοινωνήσουν μέ τὸν πρόεδρο Κώστα Βλάχο γιά τήν ὄλη διοργάνωση τοῦ ἀγῶνα.

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

Στίς 2 Αὐγούστου ἡμέρα Κυριακή καί ὥρα 7 τὸ βράδυ, ὁ συγχωριανὸς ἠθοποιὸς καί σκηνοθέτης Φοῖβος Ταξιάρχης, μέ τὸ θίασο «ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ» θά παρουσιάσει τὸ ἔργο τοῦ Β. Ρῶτα «Οἱ γραμματιζόμενοι». Μιᾶ κωμωδία πού πέρα ἀπὸ τήν ψυχαγωγία, προβληματίζει τὸν θεατὴ καθὼς στὸ πρόσωπο τῶν πρωταγωνιστῶν θά θυμηθεῖ δικά του βιώματα καί καταστάσεις. Πρόκειται γιά ἕνα ἀριστούργημα ἀπὸ κάθε ἀποψη πού ὄλος ὁ ἡμερήσιος Ἀθηναϊκὸς Τύπος παρουσίασε μέ τὰ κολακευτικότερα σχόλια καί τὴν πιὸ εὐμενὴ κριτική. Τὸ παρακάτω ἀπόκομμα πού ἀναδημοσιεύουμε μιλάει μόνο του.

«ΤΑ ΝΕΑ», Πέμπτη 9 Ἰουλίου 1981

... Ὑπάρχει καί θέατρο

« ΓΡΑΜΜΑΤΙΖΟΥΜΕΝΟΙ »

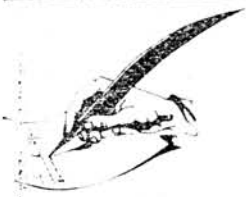
ἀπὸ τοὺς «Ἐλεύθεροι Καλλιτέχνες»

Σήμερα, αὔριο καί μεθαῦριο οἱ «Ἐλεύθεροι Καλλιτέχνες» παρουσιάζουν στὸ Λυκαθητὸ τὴν κωμωδία τοῦ Βασίλη Ρῶτα «Οἱ Γραμματιζόμενοι», σὲ σκηνοθεσία Φοῖβου Ταξιάρχη, μέ σκηνικά καί κοστούμια

Τάσου Ζωγράφου, χορογραφία Γιάννη Φλερύ, και μουσική Γιάννη Μαρκόπουλου. Παίζουν οί ήθοποιοί Φοίβος Ταξιάρχης, Συμεών Τσάκας, Κώστας Χαλκιάς, Κώστας Δαρλάσης, Μαλένα Άνουσάκη, Κάτια Βυζαντινοῦ, Όλγα Δαλέζα, Έλένη Καλλιγά, Σόνια Χαλκιά. Τραγουδάει ή Λήδα (στή φωτογραφία). Μετά τὸ Λυκαθηττό, ὁ θίασος θά δώσει παραστάσεις σέ δήμους τῆς Ἀθήνας καί τῆς ἐπαρχίας.

“Ὅπως προαναφέραμε ή παράσταση θά δοθεῖ μέσα στοῦ χωριό μας καί θάχει ἐπαρχιακό χαρακτήρα ἀπό πλευρᾶς συμμετοχῆς. Ὅπως-δήποτε τὸ Δ.Σ. ἐπωμίστηκε μιᾶ μεγάλη εὐθύνη γιὰ τὴν ὄλη διοργάνωση καί τὶς οικονομικὲς ὑποχρεώσεις, ἐλπίζουμε ὁμως ὅτι ὄλα τὰ μέλη θά βοηθήσουν ὥστε νὰ ἀνταπεξέλθουμε στὶς ὑποχρεώσεις. Λεπτομέρειες γιὰ τὴν παράσταση θά γίνουν γνωστὲς με ἀνακοινώσεις, ἀφίσσες, πρόγραμμα κλπ.

Περιμένουμε ὅτι ή συμμετοχή σας θά ἀποτελέσει μιᾶ ἐγγύηση γιὰ τὴν ἐτήσια καθιέρωση πολιτιστικοῦ διήμερου με πιὸ πλούσιο πρόγραμμα καί ἐκδηλώσεις.

χρονογραφήμα

ὍΠΩΣ ΤΑ ΒΛΕΠΩ

τοῦ κ. Βλάχου

Παηγύρι Ἀγίας Τριάδας. Ἡ ὁμορφιά τῆς φύσης εἶναι μαγευτική, εἶναι αὐτὴ ή φύση πού κοντά τῆς γεννηθήκαμε καί μεγαλώσαμε. Εἶναι αὐτὴ πού μᾶς γεμίζει τὶς ψυχὲς με τὸ μεγαλεῖο τῆς καί μᾶς τραβάει σιμά τῆς μ' ἓνα πόθο μητρικό θάλεγα. Ἀργοδιαβαίνω σ' αὐτὸ τὸ χῶρο πού ὄλα εἶναι ἔτοιμα γιὰ ν' ἀρχίσει τὸ παηγύρι. Μπαίνω στοῦ ξωκκλήσι πού ἔχει ἀρχίσει τὸ τελετουργικό. Οἱ ἄνθρωποι παληότερα παρακολουθοῦσαν με κατάνυξη τὴ Θεία Λειτουργία. Σήμερα μπαίνουν, ἀνάβουν ἓνα κερὶ καί φεύγουν ἀμέσως. Κάποτε γινόταν «ἀρτοκλασία», σήμερα ἓνα ἀντίδωρο κι' αὐτὸ βιομηχανοποιημένο μιᾶ καί οἱ λειτουργίες ξεχάστηκαν ἀπ' τὶς νοικοκυρὲς καί οἱ «εὐ-

λόγηροί» δὲν ἔμειναν οὔτε γιὰ ἐνθῦμο.

Τραβῶ ζερβὰ κατὰ τὶς λάκκες. Ἐκατοντάδες ὀχήματα. Οὔτε ἓνα ζωντανό. Ἐκεῖ πού χάλαγε ὁ κόσμος ἀπὸ μουλάρια καί γαϊδουράκια εἶναι παρκαρισμένα αὐτοκίνητα, καί ἀντὶ γιὰ γκαρίσματα ἀκοῦς κλάξον καί μαρσαρίσματα. Παρῶν καί τροχονόμος γιὰ τὸ κανονικό παρκάρισμα.

Φεύγω, τραβῶ κατὰ τὶς στρουγγες. Ἐρημιᾶ, οὔτε ἓνα πρόββατο. Οἱ στρουγγες ρημαγμένες. Γυρίζω κατὰ πίσω φτάνω στοῦ χῶρο τῆς θυσίας. Δυσκολεύομαι νὰ τὸν προσδιορίσω ἔτσι ὅπως εἶναι ξέφραγος. Μιᾶ εἰκόνα ἐγκατάλειψης καί μοναξιᾶς. Με συνεπαίρνει ἓνα ρίγος. Ἀναλογίζομαι τὴ θυσία καί τὶς εὐθύνες μας. Φεύγω μ' ἓνα παράπονο, με μιᾶ θλίψη, μ' ἓνα βουθὸ προσκύνημα.

Ξανάρχομαι στὰ Πλατάνια. Κοντοζύγωσε ή ὠρα τοῦ φαγητοῦ. Οἱ λίγοι «τολμηροί» ἔστρωσαν τὶς κουβέρτες καί τὶς κουρελοῦδες κατὰ χάμα ὅπως τὸ θέλει ή παράδοση χρόνια καί χρόνια. Οἱ «σύγχρονοι» δὲν τὸ μποροῦν αὐτό. Ἔστησαν τὰ σῦνεργά τους «FER FORGE» τραπεζάκια καί καρεκλίτσες καί συμπράγκαλα καί τῶρριξαν στὴν ἀδηφαγία.

Κάθησα κατὰ χάμα ἀπάνω στὴν κουρελοῦ —ἐδῶ ἐπὶ τέλος συμμορφώθηκα με τὸ ἀναχρονιστικό ἔθιμο. Τελευταία ἐλπίδα τὸ ξακουστό κλαρίνο τῆς Ρούμελης, μᾶ οἱ ἄλλοτε κομπανίες δημοτικῆς μουσικῆς χάθηκαν κι' αὐτές. Οἱ γῦφτοι με τὶς ἀσυνάρτητες νότες τους δολοφόνησαν τὸ κλαρίνο πού ἄλλοτε ἀναστέναζαν καί τὰ πλατάνια στοῦ ἀκουσμά του.

Ἐφυγα θιαστικά - θιαστικά γιὰ νὰ ἀποφύγω στὴ συνέχεια τὸ μποτιλιάρισμα. Στὸ δρόμο ἔβαλα ὄλα αὐτὰ σὲ μιᾶ σειρά καί κατέληξα. Καημένο παηγύρι πῶς σὲ μασκαρέψαμε ἔτσι; Μᾶ συγχώρα μας, γιὰ τὴ φταιχτής εἶναι ὁ πολιτισμός!!

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Τὸ φορτηγὸ τοῦ Τάκη Κολλύρη ξανάρχισε δρομολόγια. Ἀπὸ τὸ χωριὸ φεύγει γιὰ Ἀθήνα, κάθε Σάββατο καί ἀπὸ Ἀθήνα κάθε Δευτέρα.

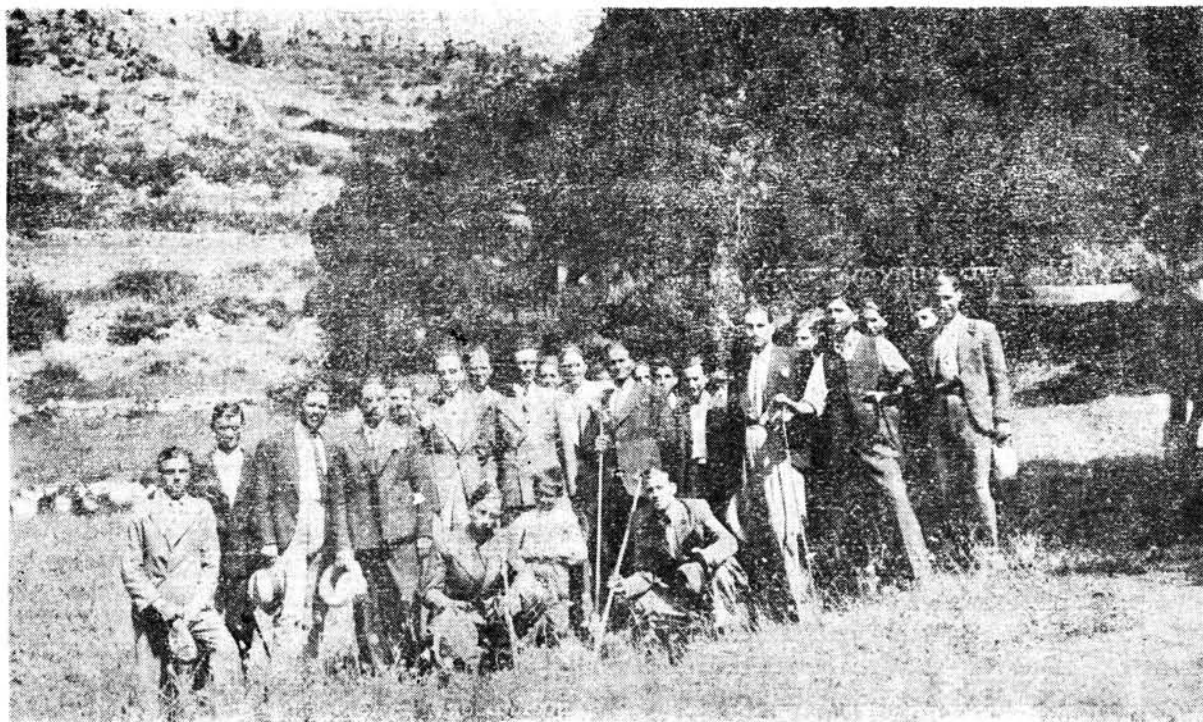
Ἀπευθύνεστε στὰ τηλέφωνα:

51.43.165 οἰκία Τάκη Κολλύρη στὴν Ἀθήνα.

26.35.441 οἰκία ὁδηγοῦ στὴν Ἀθήνα.

62.295 οἰκία ὁδηγοῦ Μαυρολιθάρη.

ΣΤΟ ΝΑΟ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΤΟ 1938:

Διακρίνονται: Καθιστός, Ἄθ. Μώρης (Κατσιάνης). Ὅρθιοι ἀπὸ ἀριστερά: Θανάσης Δήμου Μαλιβίτης, Θανάσης Σίμος, Θύμιος Παπαγεωργίου, Ζαχ. Ι. Ραπτόπουλος, (Θύμιος Τσαγκάρης ἀπὸ τὰ Καστέλλια), Νίκος Ι. Χαοιακός, Θανάσης Μώρης (Καρφής), Ἀντώνης Γ. Πασαλῆς, Τριαντ. Ν. Τσόχλας, Γιάννης Εὐθ. Χαμηλός, Μιλτιάδης Λευκαδίτης, Τούλης Ι. Ἀλεξίου, Θανάσης Ἀλεξίου (Σαμσράς).

Κρίσεις - Ἀπόψεις - Συμπεράσματα

ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΑΣ

Σάν εἶδηση ἔχει κάπως ἔτσι. Καὶ φέτος παρατηρήθηκε μεγάλη κοσμοσυρροή στὸ ξωκκλήσι τῆς Ἀγίας Τριάδας. Χιλιάδες ἐπισκέπτες ἀπόλαυσαν τὴ μαγευτικὴ τοποθεσία μὲ τὰ πλατάνια, τὶς πίττες καὶ τὰ ψητά. Ὁ χορὸς καὶ τὸ γλέντι ὑπῆρξαν ἀνεπανάληπτα.

Καὶ τοῦ χρόνου.

Αὐτὴ ἡ τυπικὴ καὶ ἐπιφανειακὴ εἶδηση στὸ βάθος τῆς ἔχει ἀφήσει ἕνα τεράστιο κενὸ πού σφυροκοπᾷ τὴ συνείδηση τοῦ κάθε πατριώτη. Στὸ χῶρο τοῦ ἔξωκκλησιοῦ, γλέντια, χα-

ρῆσπανηγύρια. Παρέκει στὸ χῶρο πού ἐκτελέστηκαν τὰ παλληκάρια, μιὰ καταθλιπτικὴ μοναξιά, ἕνας τόπος λησμονημένος.

Ἄρκετοὶ ἔφτασαν σιμὰ του καὶ βουθὰ τιμήσαν στὴ σκέψη τους τὰ ἀδικοχαμένα παλληκάρια ἀπ' τοὺς φασίστες, ἔφεραν στὴ μνήμη τους θλιθερὲς εἰκόνες κι' ἔσκυψαν μὲ εὐλάβεια πάνω στὸ χῶμα, πάνω στὸν ξέφραγο τάφο, πού ἡ ἀντίδραση θέλει νὰ τὸν σβήσει ἐντελῶς ἀπ' τὴν ἱστορία.

Ὅμως ἡ ἀντίδραση ὀλοένα στενεύει, ὀλοένα ἀπομονώνεται. Σιμώνει ὁ καιρὸς πού θὰ στηθεῖ τὸ μνημεῖο σ' αὐτοὺς πού ἔχυσαν τὸ αἷμα τους γιὰ τὴν λευτεριά τῆς πατρίδας. Σιμῶνουν οἱ μέρες πού θὰ τιμηθοῦν οἱ νεκροὶ κι' οἱ καμπάνες θὰ σημάνουν τὴν ἀνάσταση.

ΝΤΡΟΠΗ ΜΑΣ

Είναι γνωστό σέ όλους πώς Σύνδεσμος και Κοινότητα ἐργάζονται γιά τήν αξιοποίηση τοῦ χωριοῦ μας ἀπό κάθε πλευρά και ἔχουν ἐπιτευχθεῖ τόσα πράγματα, ὅσα σέ κανένα ἄλλο χωριό, μέ ἀποτέλεσμα νά εἶναι ἕνα ἀπό τὰ πιό ὀμορφα χωριά τοῦ Νομοῦ και ἰδανικό γιά παρθερισμό.

Ἐνῶ λοιπόν συντρέχουν ὅλες αὐτές οἱ προϋποθέσεις και τὸ χωριό ἔχει γίνει ἀρκετά γνωστό ὥστε κάθε χρόνο νά αὐξάνουν οἱ ἐπισκέπτες και οἱ θαυμαστές τους, ὠρισμένοι ἄνθρωποι προβαίνουν σέ ἐνέργειες τέτοιες πού συκοφαντοῦν τὸ χωριό και ἀπομακρύνουν τοὺς ἐπισκέπτες. Ἡ συντακτικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Δελτίου ὕστερα ἀπὸ σύμφωνη γνώμη τοῦ Δ.Σ. εἶναι ὑποχρεωμένη νά καυτηριάσει αὐτὲς τὶς κακὲς ἐνέργειες, και καλεῖ ὅλους τοὺς συγχωριανούς νά ἀπομονώσουν και νά ἐπιπλήττουν τοὺς δράστες παρομοίων ἐνεργειῶν. Και νά μερικές περιπτώσεις.

α) Πρακτορεῖο ταξιδιῶν πού ὀργάνωσε ἐκδρομὴ στό χωριό μέ ἐπιστολὴ στό Σύνδεσμο μᾶς ἔγραψε: «Τὸ χωριό σας, εἰλικρινά εἶναι μοναδικό σέ ὀμορφιά. Ὅμως εἶναι τόσο ἀφιλόξενο πού δὲν πρόκειται νά ξαναπατήσουμε πόδι. Πέρα ἀπ' τὸ ὅτι δὲν θρήκαμε νά φᾶμε στὰ μαγαζιά τοῦ χωριοῦ, ὅταν ζητήσαμε λίγο ψωμί δὲν θρέθηκε κανένας νά μᾶς δώσει...».

β) Ὁ πρόεδρος τοῦ χωριοῦ μᾶς ἔκανε γνωστά τὰ ἔξῃς. 1. Πρὸ καιροῦ ἀνέθηκε γεωλόγος τοῦ Ὑπουργείου ἀπὸ τὴν Ἀθήνα γιά νά ἐρευνήσει τὸ ρηγάμα τῆς κατολίσθησης. Σέ συγχωριανό πού ἀπευθύνθηκε ζητῶντας τὸν πρόεδρο και ἄλλες πληροφορίες μόνο πού δὲν «ἔφαγε» ξύλο. Εὐτυχῶς τὴ στιγμή πού ἐτοιμαζόταν νά φύγει τὸν πρόλαβε ὁ πρόεδρος. 2. Τὴν ἡμέρα τῆς Ἀγίας Τριάδας ἄγνωστοι ἔκλεψαν τὴν ξυλεῖα τοῦ ἐργολάβου πού φτιάχνει δρόμους μέσα στό χωριό.

γ) Συγχωριανός, μᾶς παραπονέθηκε ὅτι τῆς Ἀγίας Τριάδος και μάλιστα τὴν παραμονὴ τὸ βράδυ κάθησε και ἔφαγε σέ μαγαζι τοῦ χωριοῦ. Ὁ λογαριασμός πού τοῦ δόθηκε μόνο πού δὲν τὸν ξύρισε.

δ) Πέρυσι τὸ καλοκαίρι ἀνέθηκε μιὰ Κυριακὴ στό χωριό ὁ Μητροπολίτης Ἀμφίσης και πρωτοστάτησε στὴ Λειτουργία. Ζήτησε τρεῖς

φορὲς νά τοῦ προσφερθεῖ ἕνας καφές. Ὅμως τὸ κατάστημα τὸν ἀγνόησε. Στὸ τέλος ἔφευγε δυσσαρεστημένος και εὐτυχῶς θρέθηκε συγχωριανός πού τοῦ πρόσφερε ἕνα καφέ.

Αὐτὰ θέβαια εἶναι ἐλάχιστα ἀπὸ ὅσα συνέβησαν και συμβαίνουν καθημερινά. Κάποτε ὁμως αὐτὰ πρέπει νά σταματήσουν και κάθε κατεργάρης νά μπεῖ στὴ θέση του. Δὲν μποροῦν οἱ λίγοι νά ἀμαυρώνουν τοὺς πολλούς, δὲν μποροῦν οἱ ἀναχρονιστικοὶ και κακοήθεις νά δυσφημοῦν τὸ χωριό μας.

«Διατηρεῖστε τὸ χωριό μας καθαρὸ και νοικοκυρεμένο».

ΤΟ ΚΑΚΟ ΠΑΡΑΓΙΝΕ

Δὲν εἶναι τὰ παράπονα τῶν συγχωριανῶν πού γίνονται συνέχεια, εἶναι διαπίστωση τοῦ καθένα μας. Θὰ ἀναφερθοῦμε σέ δυὸ κατηγορίες ἅς πούμε «ἐπαγγελματιῶν τοῦ χωριοῦ». Στους οἰκοδόμους - ἐμπειροτεχνίτες και στους καταστηματάρχες.

Οἱ πρῶτοι πληρώνονται μέ «χρυσό». Οἱ ἀμοιβές τους ἔχουν φτάσει στὰ ὕψη, τὰ ἡμερομίσθιά τους ἀνέρχονται σέ 2.000 μέχρι 5.000 δρχ., ἐνῶ τὸ κυβικό τὸ μπετόν τὸ χουν φτάσει 10.000 δρχ. Ὅχι κύριοι, αὐτὰ τὰ πράγματα εἶναι παράλογα. Δὲν μπορεῖτε ἐσεῖς νά ἀδειάζετε μέ ληστρικὸ τρόπο τὸ πορτοφόλι τοῦ κάθε χωριανοῦ πού μέ χίλιες στερήσεις θέλει νά στεριώσει ἕνα δωμάτιο στό χωριό, ἢ μέ τὰ ἀστρονομικά σας ποσὰ νά τοῦ στερεῖτε τὸ δικαίωμα νά γυρίσει στό χωριό του μὴ μπορῶντας νά χτίσει δυὸ τσιμεντόπλιθες.

Ἄλλὰ δὲν εἶναι αὐτὸ τὸ πρόβλημα. Τὰ βάζετε μέ τους ξένους ἐργολάβους — πού ἔρχονται στό χωριό και προσφέρουν χαμηλὲς και λογικὲς τιμές.

Δὲν λέμε νά δουλεύετε δωρεάν, ἀλλὰ μέσα σέ λογικά πλαίσια. Ἐτσι και ἐσεῖς νά κερδίετε και οἱ ἐνδιαφερόμενοι νά χτίσουν ἕνα σπιτάκι, θὰ αὐξηθοῦν.

Μέ τους μαγαζάτορες τώρα. Και ἐδῶ δὲν ὑπάρχει οὔτε ἡ ἐλάχιστη νοοτροπία ἐπαγγελ-

ματία. Το σερβίρισμα είναι σὲ πρωτόγονη μορφή. Ἡ ἐξυπηρέτηση μὲ τὸ ραχάτι καὶ μὲ τὸ «ἄμα σοῦ ἀρέσει». Οἱ ὄροι ὑγιεινῆς, δίχως κανένα ἔλεγχο. Οἱ λογαριασμοὶ πολλὲς φορές τσουχτεροί. Ἐδῶ ἰσχύει τὸ μεγαλύτερο κέρδος μὲ τὴν ἐλάχιστη προσφορά. Ὅμως δὲν εἶναι ἔτσι. Ὁ κάθε πελάτης δὲν εἶναι πορτοφόλι πού κυττᾶμε νὰ τὸ ἀδειάσουμε. Κανένας δὲν ἀρνεῖται νὰ πληρώσει, ἔχει ὅμως τὴν ἀπαίτηση νὰ ἐξυπηρετηθεῖ ὅπως ἀπαιτοῦν οἱ σημερινὲς συνθήκες κι' ὄχι ὅπως γινόταν πρὶν 20 καὶ 30 χρόνια. Τὸ Δ.Σ. θὰ κάνει εἰδικὸ ἔγγραφο πρὸς τὴν Ἀγορανομία ὥστε νὰ λυθεῖ ἐπιτέλους αὐτὸ τὸ πρόβλημα.

ΕΚΛΟΓΕΣ Η ΩΡΑ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ

Χρόνια καὶ χρόνια τώρα ἀπ' αὐτὲς τὲς σελίδες τοῦ Δελτίου μας ἡ φωνή μας γεμάτη ἀπόγνωση, γεμάτη ἱκεσίες ἔφτανε στὰ αὐτιά τῶν βουλευτῶν τοῦ Νομοῦ μας. Τὰ προβλήματά μας δὲν ἦταν προβλήματα τοῦ δικοῦ μας χωριοῦ, μὰ προβλήματα ὅλης τῆς περιοχῆς, προβλήματα ζωτικὰ πού ἡ ζωὴ ἐξαρτιέται ἀμεσα ἀπὸ τὴ λύση τους. Δρόμοι κατεστραμμένοι, συγκοινωνία πρωτόγονη, τηλεφωνικὸ δίκτυο ἄθλιο, γιατροὶ ἀνύπαρκτοι, τὰ μεταλλεῖα καταστρέφουν τὰ δάση καὶ τὰ λιθάδια δίχως ἔλεος, δίχως σταματημό. Σήμερα ὕστερα ἀπὸ τέσσερα χρόνια ἀπὸ τότε πού ἐγιναν οἱ ἐκλογές, τὰ προβλήματα εἶναι ἀκριβῶς τὰ ἴδια καὶ χειρότερα. Ὁ ἓνας βουλευτὴς τοῦ Νομοῦ ἔδειξε κάποιον ἐνδιαφέρον, ὁ ἄλλος ὁ κ. Γκελιστάδης μᾶς ξέχασε ἐντελῶς κι' ὄχι μόνον μᾶς ξέχασε ἀλλὰ, μᾶς ἔβαλε καὶ στὸ μαυροπίνακα γιατί τὸ χωριὸ δὲν ἔδωσε πλειοψηφία στὸ κόμμα του. Οὔτε μία δραχμὴ δὲν εἶδαμε ἀπὸ δικές του ἐνέργειες γιὰ τὸ χωριὸ μας καὶ ὅσα χρήματα διατέθηκαν ἦταν ἢ ἀπὸ ἐνέργειες τοῦ κ. Χλωροῦ ἢ γιατί ἔπρεπε νὰ δοθοῦν ἀπὸ τὸ Κράτος. Ὅμως κ. Γκελεστάθη — ἂν θέθαια θὰ εἶστε ὑποψήφιος — ἡ ὥρα τῆς κρίσης ἔφτασε, οἱ ἐκλογές εἶναι τόσο κοντά. Ἐμεῖς μάθαμε χρόνια καὶ χρόνια νὰ ζοῦμε μὲ τὰ προβλήματά μας καὶ νὰ τὰ λύνουμε ὅσο μπορούμε μὲ τὲς δικές μας δυνάμεις. Οἱ λίγοι φίλοι πού σᾶς ἀπόμειναν ἴσως προβληματισθοῦν πολὺ, ἴσως δοῦν πῶς οἱ ὑποσχέσεις ξεχάστηκαν ἀμέσως μετὰ τὲς ἐκλογές.

Σᾶς περιμένουμε λοιπὸν τώρα τὸ καλοκαίρι πού θὰ εἶναι καὶ σχεδὸν ὅλοι οἱ ψηφοφόροι στὸ χωριὸ νὰ σᾶς ἀκούσουμε καὶ πάλι. Βέθαια, ὁ δρόμος εἶναι σὲ κακὰ χάλια καὶ τὸ αὐτοκίνητο θὰ σᾶς κουράσει μέχρι

νὰ φτάσετε στὸ χωριὸ. Αὐτὸ ὅμως θᾶναι γιὰ λίγη ὥρα, ἐμεῖς βλέπετε τῶχουμε συνηθίσει.

Καλὴ ἀντάμωση λοιπὸν στὸ χωριὸ νὰ τὰ ποῦμε ἀπὸ κοντὰ κι' ὅσο γιὰ τὴν ὥρα τῆς κάλπης ἄς μὴν τρέφουμε αὐταπάτες. Τὰ πράγματα καὶ οἱ καιροὶ ἀλλάζουν καὶ ὁ μαυροπίνακας θὰ ἰσχύσει ἀντίστροφα αὐτὴ τὴ φορά. Ἡ ὄρεινὴ Παρνασσίδα χόρτασε ἀπὸ ὑποσχέσεις, τώρα πιά ἀπαιτεῖ τὴν πραγμάτωσή τους μὰ ὁ χρόνος εἶναι τόσο λίγος μέχρι τὲς ἐκλογές καὶ δὲν γίνεται τίποτα.

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΑΛΩΝΙΣΜΑ

τοῦ Φάνη Λευκαδίτη

Ἄς μοῦ ἐπιτραπεῖ ν' ἀσχοληθῶ στὸ παρὸν σημείωμά μου μὲ τὲς πιὸ εὐθυμὲς περιπέτειες πού εἶχε ὁ μακαρίτης ὁ πατέρας μου κατὰ τὸ σύντομο διάστημα τῆς ζωῆς του. Ἐκλείσαν 40 χρόνια ἀπὸ τὴν ἀλησμόνητη καὶ δραματικὴ, γιὰ μᾶς, ἐκείνη μέρα πού ἔπεσε νεκρὸς ἀπὸ κλωτσιὰ τοῦ μουλαριοῦ του στὸ ἀλώνι τῆς ἀδελφῆς του Παρασκευῆς Λίτσου. Ἡ σκληρὴ καὶ ἀδυσώπητη μοῖρα του θέλησε ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ν'ἔχει ἓνα τόσο τραγικὸ τέλος.

— Ὅταν ἐπέστρεψε τὸ 1909 ἀπὸ τὸ στρατὸ μαζί μὲ ἄλλους ἀκόμη χωριανούς ἔφυγε γιὰ τὴν Ἀμερικὴ. Τότε ἡ μετανάστευση γιὰ τὴν μεγάλη αὐτὴ χώρα τῶν δολλαρίων ἦταν πολὺ εὐκολὴ. Δὲν ἀπαιτοῦνταν πολλὲς διατυπώσεις ὅπως αἴφνης σήμερα. Ἐπαιρναν μιὰ ἀλλαξιά ρούχα καὶ μιὰ θελέντζα παραμάσχαλα κι' ἔμπαιναν στὸ καράβι. Ὑστερα ἀπὸ σαράντα ἡμερῶν ταξίδι, τὰ καραβάνια τῶν ἐργατῶν, ἔφταναν στὴ γῆ τῆς ἐπαγγελίας ἀναζητῶντας, ὁ καθένας μὲ τὸν τρόπο του, τὴν τύχη του. Ἡ δουλειὰ πού ἀναλάμβαναν ἦταν χειρωνακτικὴ καὶ πολὺ σκληρὴ. Τὸ Γιάννη Λευκαδίτη μαζί μὲ ἄλλους χωριανούς μας τοὺς παρέλαθε ἓνας ἐργολάθος πού κατασκεύαζε τὴν σιδηροδρομικὴ γραμμὴ τῆς Βοστώνης. Τὸ σπουδαιότερο πρόβλημα πού ἀντιμετώπιζαν οἱ ξένοι ἐργάτες ἦταν ἡ γλῶσσα. Γι' αὐτὸ τοὺς ἔστελναν ἐκεῖ στὸ ἐργοτάξιο ἓναν γλωσσομαθὴ δάσκαλο καὶ τοὺς ἔκανε μᾶθημα. Φυσικὰ ὕστερα ἀπὸ τὴν καθημερινὴ θάρδια τους.

Ὁ δάσκαλος προσπαθοῦσε νὰ τοὺς μάθει, σχετικῶς μὲ τὴν διάλεκτο τὰ πιὸ στοιχειώδη πού ὅπωςδήποτε κατὰ τὴν ἐπαφή τους, ἢ στὲς διάφορες συναλλαγές τους μὲ τοὺς Ἀμερικανούς.

νούς, τούς ἦσαν ἀπαραίτητα, ὥστε ἡ μεταξύ τους συνεννόησις νὰ καθίσταται εὐχερέστερη.

Ὁ δάσκαλος λοιπὸν ποὺ ἐγνώριζε Ἑλληνικά ἔγραψε κάτι στὸν πίνακα στὴν ξένη γλῶσσα καὶ ζήτησε ἀπὸ τοὺς ἐργαζομένους «μαθητάς» ποὺ παρακολουθοῦσαν τὸ μάθημα νὰ τὸ ἀντιγράψουν.

Ὁ Γιάννης μὴ μπορώντας νὰ γράψει στὴν πλάκα του αὐτὰ ποὺ ἔγραψε ὁ δάσκαλος, ἔφτιαξε ἕναν λύκο. Κι' ὅταν ὁ δάσκαλος τὸν ρώτησε «τί εἶναι αὐτὸ ποὺ ἔφτιαξες στὴν πλάκα σου Γιάννη;» Ἐκεῖνος ἀπάντησε. «Ἐφκίασα ἕνα λύκου νὰ φάει πρῶτα ἰσένα κι' ὕστερα ἰμένα. Ἄμ ἰγὼ δάσκαλι δὲ μπόρεσα νὰ μάθου γράμματα στοῦ χουριὸμ πῶς θὰ μάθου ἰδῶ ἀμερικάνικα;»

— Μιὰ ἄλλη φορὰ ὁ Μῆτσος Ἄλεξίου ποὺ τὸν εἶχαν ἐπιστάτη τὸν ἔστειλε ν' ἀγοράσει 12 αὐγὰ γιὰ νὰ φᾶνε τὸ μεσημέρι. Τὸ κατάστημα πωλοῦσε ἀπ' ὅλα τὰ εἶδη. Ὡσπου νὰ πάει στὸ μαγαζὶ λησμόνησε ὅτι τ' αὐγὰ τὰ λένε ἔγκς (EGGS) καὶ στὸν καταστηματοῦρα ζήτησε 12 ἔξ (AXE) ποὺ σημαίνει τσεκούρια καὶ προφέρεται ἀκριβῶς τὸ ἴδιο. Ἔτσι ἀντὶ αὐγὰ τὸν ἐφόρτωσε 12 τσεκούρια καὶ τὰ ὁποῖα ἀγκομαχώντας ἀπὸ τὸ θᾶρος τους τὰ πῆγε στὴν παρέα.

Ἄφου μὲ τὸ πάθημά του ξεκαρδίστηκαν ὅλοι στὰ γέλια, ἀναγκάστηκε νὰ ἐπιστρέψει τὰ τσεκούρια στὸ κατάστημα. Κακκαρίζοντας παριστάνοντας τὴν κόττα κατάφερε νὰ συνεννοηθεῖ μὲ τὸν μαγαζάτορα τί θέλει. Τότε κατάλαβε πόσο πολὺτιμα ἦσαν αὐτὰ ποὺ τοὺς μάθαινε ὁ δάσκαλος. Ἄπο τὴν Ἀμερικὴ δὲν ἔφερε πολλὰ χρήματα διότι εἶχε ἀρρωστήσει. Κι' ἀφου ἔκανε δύο ἐγχειρήσεις ἐπέστρεψε τὸ 1912 καὶ κατετάγη στὸ στρατό. Πολέμησε στὸ Μπιζάνι ἐναντίον τῶν Τούρκων.

— Ἐπιστρέφοντας ἀπὸ τὸν πόλεμο ἀρραβωνιάστηκε τὴ Μαρία Παπανικολάου καὶ σύμφωνα μὲ τὸ ἔθιμο, ὅπου οἱ ἀρραβωνιασμένοι κοιμούνται κάπου - κάπου μαζί, θέλησε κάποιον θράδου ποὺ εἶχε ἐρωτικὴ διάθεση νὰ ἐπισκεφθεῖ τὴν ἀρραβωνιαστικιά του. Τὸ ἰσόγειο σπιτάκι της, στὸν πέρα μαχαλά, ἔμοιαζε μὲ τὸ διπλανὸ τοῦ Τζίνου κι' ὁ Γιάννης ἔκανε λάθος, ἀντὶ νὰ κτυπήσει τὴν πόρτα τῆς κοπέλας του, κτύπησε τὴν πόρτα τοῦ γειτονικοῦ σπιτιοῦ. Ὁ

γέρο - Τζίνος στὸ μισοσκόταδο γνώρισε τὸν ἀρραβωνιαστικὸ τῆς Μαρίας καὶ κατάλαβε τί ζητάει.

Εἶπε λοιπὸν στὸ Γιάννη πειρακτικά. «Δὲν ἔχου παιδίμ ἀπὸ κείνου ποὺ γυρεὺς ἐσύ, χτύπα τὴ διπλανὴ πόρτα, αἴντε μπράβου». Μὲ τὸ κτύπημα ὁμως ποὺ ἔκανε στὴ πόρτα τῆς ἀρραβωνιαστικιάς του, κι' ὥσπου νὰ τοῦ ἀνοίξει ἡ πεθερά του, μιὰ ἄγρια καὶ τεράστια σκύλα, ποὺ ἔξαφνα παρουσιάστηκε γρυλλίζοντας, χύμηξε πάνω του καταξοχίζοντας τὸ παντελόνι του, μαζί μὲ τὶς σάρκες του. Μὲ τὸ ἀνοιγμα τῆς πόρτας γιὰ νὰ γλυτώσει ὁ καταφαγωμένος Γιάννης ἀπὸ τὴ μανία τῆς λυσσασμένης σκύλας ὥρμησε τρομοκρατημένος μέσα συμπαρασύροντας τὴν καημένη γριουλά ποὺ κρατοῦσε τὸ λυχνάρι γιὰ νὰ τοῦ φωτίσει. Σαστισμένος μὲς τὸ σκοτάδι, γιὰ τὸ λυχνάρι εἶχε πιὰ σθῆσει ἔπεσε πάνω στὸ κοιμισμένο θόιδι, ποὺ φοβισμένο κι' αὐτὸ ἀπὸ τὸν ἀνεπιθύμητο τοῦτο μουσαφίρη σηκώθηκε ὄρθιο, καὶ μὲ τὰ κέρατά του τὸν πέταξε μὲ δύναμη μέσα στὸ παχνὶ κτυπώντας ἄσχημα τὸ κεφάλι του. Οἱ προστρέξαντες πρὸς βοήθειάν του γείτονες τοῦ ἐπέδεσαν τὶς πληγές του. Ἡ πεθερά του ἀναστατωμένη ἀπὸ τὸ ξαφνικὸ κι' ἀναπάντεχο τοῦτο ἐπεισόδιο ἔστρωσε στὸ γαμπρὸ νὰ ξαπλώσει καὶ νὰ ἡρεμήσει. Ὡσο γιὰ τὴν ἀρραβωνιαστικιά του, ἔλλειπε, πότιζε τὸ τριφύλλι στὸν Ἀγιανάκη. Τὴν ἄλλη μέρα ὁ Γιάννης μὲ τοὺς ἐπιδέσμους στὸ κεφάλι ἀπὸ τὸ πέσιμό του στὸ παχνὶ, καὶ κρατώντας τὶς πληγές ποὺ ἔτρεχαν ἀκόμη αἶμα ἀπὸ τὰ δαγκώματα τῆς σκύλας στὰ πσινά του, πῆγε στὸ σπιτί του. Κι' ὁ πατέρας του παραξενεμένος ποὺ τὸν εἶδε σὲ κακὰ χάλια, καταξοχισμένο καὶ καταφαγωμένο, τὸν ρώτησε. «Καλὰ βρὲ παιδάκι μου, μὲ τὴν ἀρραβωνιαστικιά σου κοιμήθηκες ἀπόψε ἢ μὲ τὴ σκύλα τῆς Καλομοίρας;»

— Μιὰ ἄλλη περίπτωση ποὺ ἄφησε ἐποχὴ ἦταν ὁ γάτος τῆς Σοφιάς. Ὁ γέρο - Γιώργης ὁ παππούς μου εἶχε ἕνα γάϊδαρο ποὺ εἶχε μιὰ πληγὴ στὶς πλάτες. Ὁ γέρος γιὰ νὰ γιατρέψει τὸ γάϊδαρό του ρώτησε ἕναν κομπογιαννίτη πρακτικὸ κτηνίατρο, καὶ ὁ ὁποῖος τὸν συμβούλεψε, νὰ σκοτώσει ἕνα κουτάβι ἢ μιὰ γάτα κι' ἀφου πολτοποιήσει ἕνα μέρος τοῦ σώματός των νὰ τὸ θάλει ἐπάνω στὴν πληγὴ του δένοντάς το μ' ἕναν ἐπίδεσμο.

Ἔτσι μὲ τὸ κατάπλασμα αὐτὸ θὰ θεραπευό-

ταν από την πληγή του ο γαΐδαρος. 'Ο γέρος λοιπόν ζήτησε την γνώμη του γιου του. «Τι λές Γιάννη ποιό να σκοτώσουμε από τὰ δυό; Τό σκυλί μας ή τή γάτα μας για να γιατρέψουμε τὸ γουμάρι;» «Τι λές πατέρα, τὰ δικά μας ζωντανὰ θὰ σκοτώσουμε καὶ θ' ἀφήσουμε τὸ γάτο τῆς Σοφιάς ν' ἀλωνίζει ἐρῶ μέσα;» 'Η Σοφιά ἦταν ἀδελφή τοῦ Γιάννη, καὶ τὸ σπίτι

αστο γάτο πού κείνη τῆ στιγμή πήδησε πάνω στοῦ θαρέλι τοῦ κρασιοῦ. Κι' ὁ Γιάννης μὲ τὸν πρῶτο πυροβολισμό ἀντὶ νὰ σκοτώσει τὸ γάτο κτύπησε τὸ θαρέλι. Οἱ δόγες του μπήκαν μέσα καὶ τὸ κρασί ἄρχισε νὰ τρέχει ποτάμι. 'Ο γάτος ἐξαγριωμένος καὶ κατατρομαγμένος μ' ἓνα σάλτο πήδησε στοῦ κεφάλι τοῦ γέρου πατέρα του πού θρυσκόταν μπροστὰ στοῦ

ΣΠΑΝΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ (15 Αὐγούστου 1927)

Μεσαία σειρά καθιστοί: Παπαριστείδης Πολίτης, Παπαριστείδης Πιστόλης, Παπαγιάννης Χασιακός, Χαράλαμπος Ἀναγνώστου (Χαραλάμπους). Ὅρθιοι: Κούλα Πασσαλῆ, Χαράλαμπος Πασσαλῆς, Γεωργία, Πασσαλῆ, Ἀγλαΐα Χαμηλοῦ. Καθιστοὶ οἱ μικροί: Ἀντώνης Πασσαλῆς, Εὐσταθία Πασσαλῆ, Γιάννης Θ. Χαμηλός καὶ ὄρθιος ὁ Δημήτριος Τσόχλας.

της πλησίον στοῦ δικό τους. "Εμειναν σύμφωνοι νὰ σκοτώσουν τὸ γάτο τῆς Σοφιάς γιατί μπαινόβγαине στοῦ σπίτι τους καὶ τοὺς ἔκανε ζημιές. Γέμισαν λοιπόν τὸ δίκαννο μὲ χονδρὰ σκάγια καὶ ἦταν ἔτοιμοι. Τὸ δειλινὸ ὁ γάτος φάνηκε νὰ μπαίνει ἀπὸ τὸ φεγγίτη τοῦ κατωγιού. Τότε ὁ γέρος πήγε κι' ἔπιασε τὸ φεγγίτη ἀπλώνοντας τὰ χέρια του, ἐνῶ ὁ Γιάννης σάν καλὸς σκοπευτῆς σημάδεψε τὸν ἀνυποψί-

φεγγίτη καὶ τὸν ἐμπόδιζε νὰ βγεῖ ἔξω. Παρ' ὅλες τὶς φωνές τοῦ γέροντα ἀκολούθησε καὶ δευτέρη ἀστοχη ντουφεκιά, κι' ὁ θρυλικὸς γάτος ξεματιάζοντάς τον κυριολεκτικὰ μὲ τὰ νύχια του ὤρμησε νιαουρίζοντας ἔξω. 'Ο γέρος γλίστρησε στοῦ πλημμυρισμένο ἀπὸ τὸ κρασί κατώγι καὶ σωριάστηκε κάτω αἰμόφυρτος ἀπὸ τὰ τραύματα πού τοῦ ἐπροξένησε ὁ πανικόβλητος γάτος. Μεγάλῃ ἢ ζημιὰ ἀπὸ τὸ χυ-

μένο κρασί που σχημάτισε λίμνη στο κατώγι. Το γαϊδούρι από την πληγή του έψόφησε, ενώ ο γάτος από τις ντουφεκιές όχι μόνον σώθηκε αλλά την άλλη μέρα κι' άλλας έθεάθη στα κεραμίδια έρωτοτροπώντας επιδεικτικά με τη γάτα τους.

— Ο Γιάννης Λευκαδίτης ήταν άνθρωπος πρώτος ειλικρινής και χωρατατζής. Πάντα εύθυμος, με τὰ καλαμπούρια του στις διάφορες παρέες του σκόρπιζε τὸ κέφι, τὴ χαρὰ καὶ τὸ γέλιο. Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη τὸ σπίτι τῆς ἀδελφῆς του Παρασκευῆς χήρας Γ. Λίτσου ἦταν πάλι μαυροφορεμένο. Δὲν εἶχε ἐπιστρέψει ἀπὸ τὸ μέτωπο τῆς Ἀλβανίας ὁ γιὸς τῆς Ἡλίας. Σκοτώθηκε πολεμώντας τοὺς Ἰταλοὺς. Στὶς δυσκολες ἐκείνες στιγμὲς ὁ ἀδελφός τῆς Γιάννης τῆς παραστάθηκε. Δείχνοντάς τῆς ἐμπράκτως τὴν ἀγάπη του, τὴν συμπόνοιά του καὶ τὸν οἶκτο του. Τὴν βοήθησε πάντα στὶς βαριές δουλειές τοῦ σπιτιοῦ τῆς. Ἐκείνο τὸ πρωῖνὸ χαρούμενος, ὅσο ποτὲ ἄλλοτε, πῆρε τὰ δυὸ μουλάρια του καὶ πῆγε στὸ σπίτι τῆς Λίτσου γιὰ ν' ἀλωνίσει τὴ θυμωνιά που εἶχε στὸ ἀλώνι τῆς. Ἀφοῦ ἔλυσαν τὰ δεμάτια καὶ τὰ ἀπλώσαν, ἔβαλε δύο ἀκόμη μουλάρια κι' ἄρχισε τὸ ἀλώνισμα. Στὶς πρώτες κι' ἄλλας στροφές τῶν μουλαριῶν, ἐπάνω στὸ ἀπάτητο σχεδὸν ἀκόμη λειῶμα, τὸ ἕνα ἀπὸ τὰ δυὸ μουλάρια που ἦταν πλησίον τοῦ στόλου ἔβαλε τὸ μπροστινὸ του πόδι μέσα στὴν τριχιά που ἦταν δεμένη στὸ γάντζο. Τότε ὁ πατέρας μου, ἔσκυψε προσπαθώντας νὰ σηκώσει τὸ μπλεγμένο πόδι τοῦ μουλαριοῦ καὶ νὰ τὸ βγάλει ἀπὸ τὴν τριχιά. Τὸ μουλάρι τινάζοντας ἀπότομα καὶ με δύναμη τὸ πόδι του πρὸς τὰ πάνω, κτύπησε στὴν καρδιά τὸν ἄμοιρο πατέρα μας καὶ τὸν ἄφησε στὸν τόπο, σκορπίζοντας τὴ συμφορὰ στὸ σπιτικό μας. Εἶχε μεγάλη ἀδυναμία στὰ μουλάρια, τ' ἀγαποῦσε σὰν παιδιὰ του. Κι' ἕνα ἀπ' αὐτὰ τὸν ἐσκότωσε σὲ ἡλικία 57 ἐτῶν. Τὰ κλάμματα, οἱ θρῆνοι καὶ ὄδυρμοι τῶν γυναικῶν που προερχόντουσαν ἀπὸ τὸ ἄτυχο ἐκείνο ἀλώνι τῆς Λίτσου ἔφτασαν ὡς τὴ ρούγα. Τρέξαμε νὰ ἰδοῦμε τί συμβαίνει καὶ μείναμε ἀναυδοὶ μπροστὰ στὸ τραγικὸ καὶ συγκλονιστικὸ ἐκείνο θέαμα ἀντικρῶζοντας τὸν πατέρα μας νεκρό. Ξαπλωμένον ἐπάνω στὸ λειῶμα σκοτωμένον ἀπὸ τὸ μουλάρι του. Τὸ ἰσχυρότατο ἐκείνο κτύπημα τοῦ ζώου τοῦ ἐπροξένησε ἐσωτερικὴ αἰμορραγία, ἀφίνοντας

τὴν τελευταία του πνοὴ στὸ ἀλώνι τῆς Λίτσου.

ΠΕΡΙ ΑΠΟΔΟΧΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

γράφει ὁ δικηγόρος Κώστας Π. Βλάχος

Σὲ προηγούμενο δελτίο, εἶχα ἀναφερθεῖ στὸ ἴδιο θέμα. Πολλοὶ συγχωριανοὶ μοῦ ζήτησαν νὰ δημοσιεύσω πάλι τὸ ἄρθρο, μιά καὶ εἶναι ὁ τρόπος γιὰ νὰ κατοχυρώσουν τὴν ἀκίνητη περιουσία τους.

Ἡ κυριότητα ἑνὸς ἀκινήτου ἀποδεικνύεται με νόμιμο τίτλο —συμβολαιογραφικὸ ἔγγραφο— καὶ μεταγραφή αὐτοῦ στὸ ἀρμόδιο Ὑποθηκοφυλακεῖο. Βέβαια καὶ ἡ μακροχρόνια ἄσκηση νομῆς μπορεῖ νὰ ὀδηγήσει στὴν ἀπόκτηση κυριότητος με τὴ λεγόμενη «χρησικτησία» αὐτὸ ὅμως εἶναι ἄλλο θέμα.

Ἄν κάποιος σήμερα θελήσει νὰ ἀγοράσει ἕνα ἀκίνητο στὸ χωριό, ἄς ποῦμε ἕνα οἰκόπεδο, εἶναι ζήτημα ἂν παίρνοντας σὰ βάση ὅτι ἔχουμε ἑκατὸ πωλητὲς θὰ βρεθοῦν πέντε ἀπὸ αὐτοὺς νὰ ἔχουν τίτλο κυριότητος τοῦ ἀκινήτου, που σημαίνει συμβολαιογραφικὸ ἔγγραφο (συμβόλαιο), που νᾶχει μεταγραφεῖ στὸ ἀρμόδιο ὑποθηκοφυλακεῖο τῆς περιοχῆς. Ἄν τώρα τὸ ἀκίνητο προέρχεται ἀπὸ κληρονομιά, ἐκεῖ εἶναι που ἕνας στοὺς ἑκατὸ ἔχει τίτλους. Τὸ φαινόμενο τοῦτο ὀφείλεται στὸ γεγονός ὅτι παλιότερα οἱ ἄνθρωποι, τόσο πρὶν τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικα (Μάης 1946) ὅσο καὶ μετὰ, συνήθιζαν νὰ προβαίνουν σὲ δικαιοπραξίες εἴτε προφορικὰ εἴτε με ἰδιωτικὸ ἔγγραφο, σπάνια δὲ με συμβολαιογραφικὸ (συμβόλαιο) που ὀρίζει ὁ Νόμος σὰν ἀπαραίτητο καὶ εἰδικὰ στὶς ἐμπράγματα δικαιοπραξίες που ἀφοροῦν ἀκίνητα (ἀγοραπωλησία, σύσταση προίκας, δωρεὰ, κληρονομιά κλπ.) καὶ παρουσιάζεται τὸ φαινόμενο τῆς ἀνυπαρξίας τίτλων. Τοῦτο προφανῶς ὀφείλεται στὸ ὅτι καὶ ὁ συμβολαιογράφος ἦταν μακριὰ ἀλλὰ καὶ τὰ ἔξοδα καὶ ὁ φόρος ἦταν σημαντικά. Ἔτσι ἐπικράτησε μιὰ κατάσταση «νόθος» θάλεγα, που μπορεῖ νὰ ἴσχυε τὸ «ὁ λόγος εἶναι συμβόλαιο» πλὴν, δὲν κατοχύρωνε τοὺς κυρίους τῶν ἀκινήτων, με ἀποτέλεσμα καὶ σήμερα νὰ δημιουργοῦνται ἀμφισβητήσεις καὶ συγκρούσεις, νὰ καταλήγουν δὲ πολλὲς φορές στὰ δικαστήρια καὶ νὰ ἀπαιτοῦνται μακροχρόνιες δίκες

βασισμένες κατά κύριο λόγο στην καλοπροαίρετη κατάθεση τῶν μαρτύρων.

Τὸ θέμα σήμερα ἔχει μεγάλη σημασία, τόσο γιατί αὐξάνεται συνέχεια ἡ ἀξία τῶν ἀκινήτων στὸ χωριό, ὅσο καὶ γιὰ τὴν κατοχύρωση τῶν ἀκινήτων περιουσιακῶν στοιχείων γιὰ τὰ ὁποῖα δὲν ὑπάρχει συμβολαιογραφικὸ ἔγγραφο. Ἐπειδὴ ὁ τρόπος, ἡ αἰτία, πού κατέχουν σήμερα ἀκίνητα στὸ χωριό οἱ περισσότεροι, εἶναι ἡ κληρονομιά, θ' ἀσχοληθῶ εἰδικότερα μ' αὐτὸ τὸ θέμα στὴ συνέχεια.

Λέγοντας ἀκίνητα στὸ χωριό ἐννοοῦμε σπίτι, ἀχυρώνα, χωράφι, πού περιήλθαν σήμερα στοὺς κατόχους ἀπὸ κληρονομιά χωρὶς συμβόλαιο, πού νομίζουν ὅτι εἶναι κύριοι, ἀλλὰ στὴν πραγματικότητα δὲν εἶναι παρὰ μόνο νομεῖς καὶ κάτοχοι. Ἄς δοῦμε μερικὲς περιπτώσεις πού οἱ ἄνθρωποι πιστεύουν ὅτι «δὲν τοὺς κουνάει κανένας», ἀλλὰ στὴν οὐσία εἶναι ἀκατοχύρωτοι. Ὁ Α λέει, ἐγὼ κληρονόμος τὸν πατέρα μου καὶ μιὰ καὶ δὲν εἶχε ἄλλα παιδιὰ τὰ πῆρα ὅλα ἐγώ, μάλιστα πλήρως καὶ τὸ φόρο στὴν Ἐφορία Κληρονομιῶν. Ὁ Β λέει, ἐγὼ ἔχω τίτλο γιατί ὁ πατέρας μου μοῦ ἄφησε διαθήκη. Ὁ Γ λέει, μᾶς ἄφησε ὁ πατέρας μου τὴν ἀκίνητη περιουσία κι' ἐμεῖς τὴ μοιράσαμε μεταξύ μας μ' ἓνα χαρτί.

Καὶ γεννιέται τὸ πρῶτο ἐρώτημα ποιὸς ἀπὸ τοὺς τρεῖς ἔχει κυριότητα καὶ μπορεῖ νὰ πουλήσει, ἢ νὰ κάνει μιὰ ἀπ' τὶς παραπάνω δικαιοπραξίες; Ἡ ἀπάντηση εἶναι κ α ν έ ν α ς.

Τὸ δεύτερο ἐρώτημα εἶναι ἂν πραγματικὰ σὰν κληρονόμοι κατέχουν ἢ ὄχι τὴν κληρονομιά, ἀφοῦ λείπει τὸ συμβολαιογραφικὸ ἔγγραφο; Ἡ ἀπάντηση εἶναι ὅτι εἶναι πραγματικὰ κάτοχοι σὰ νόμιμοι κληρονόμοι, ὄχι ὅμως κύριοι.

Καὶ τὸ τρίτο ἐρώτημα εἶναι, ἀφοῦ σύμφωνα μὲ τὸ νόμο καὶ τὴ διαθήκη εἶναι κληρονόμοι, γιατί δὲν μποροῦν νὰ ἐκποιήσουν καὶ τί πρέπει νὰ γίνει γιὰ νὰ γίνουν κύριοι καὶ νὰ ἀποκτήσουν τίτλο μὲ συμβολαιογραφικὸ ἔγγραφο;

Ἡ ἀπάντηση εἶναι ὅτι καὶ στὶς τρεῖς περιπτώσεις (Α, Β, Γ) χρειάζεται νὰ γίνει ἀποδοχὴ τῆς κληρονομιάς.

Βασικά, κατὰ δυὸ τρόπους γίνεται κάποιος κληρονόμος. Ἡ μὲ διαθήκη ἢ ἐκ τοῦ νόμου ἢ λεγόμενη «ἐξ ἀδιαθέτου διαδοχῆ», πού γίνεται σύμφωνα μὲ τὸ βαθμὸ συγγενείας. Καὶ στὶς δυὸ περιπτώσεις ὁ Νόμος λέει ὅτι ἡ «κληρονομία ἐπάγεται αὐτοδικαίως» δηλ. πηγαίνει μόνη τῆς στοὺς κληρονόμους, ἔχουν δικαίωμα δὲ οἱ κληρονόμοι νὰ τὴ δεχτοῦν ἢ ὄχι. Στὴν περίπτωση λοιπὸν πού τὴ δέχονται, πρέπει νὰ κάνουν δήλωση «ἀποδοχῆς», στὴν περίπτωση πού δὲν τὴ δέχονται δήλωση «ἀποποιήσεως». Καὶ στὴ μὲν ἀποδοχὴ ὁ νόμος δὲν θέτει χρονικὰ ὄρια. Γιὰ τὴν ἀποποίηση ὅμως, θέτει συγκεκριμένο χρόνο, τέσσερις μῆνες ἀπὸ τὸ θάνατο τοῦ κληρονομούμενου. Εἶπαμε, λοιπὸν, ὅτι ἡ ἀποδοχὴ γίνεται ὅποτεδήποτε ἀπὸ τοὺς κληρονόμους. Ἀφοῦ συντρέχει τὸ στοιχεῖο αὐτὸ καὶ ἀφοῦ συγκεντρωθοῦν ὠρισμένα πιστοποιητικά καὶ γίνουν ὠρισμένες νομικὲς ἐνέργειες, συντάσσεται ἡ δήλωση συμβολαιογραφικὰ καὶ μὲ τὴ μεταγραφή τῆς στὸ ὑποθηκοφυλακεῖο ἀποκτᾶται πλέον τίτλος καὶ ὁ κληρονόμος γίνεται κύριος, ἔχοντας στὸ ἐξῆς τὸ δικαίωμα νὰ κάνει «ὅ,τι θέλει» τὴν κληρονομικὴ περιουσία. Στὴν περίπτωση, τέλος, πού θελήσουν οἱ κληρονόμοι νὰ προβοῦν σὲ διανομὴ τῆς κληρονομιάς, πάλι πρέπει νὰ κάνουν πρῶτα τὴ δήλωση ἀποδοχῆς καὶ στὴ συνέχεια νὰ μοιράσουν. Ἡ διανομὴ μπορεῖ νὰ γίνει εἴτε δικαστικὰ εἴτε ἐξώδικα μὲ συμβολαιογραφικὸ ἔγγραφο, ποτὲ μὲ ἰδιωτικὸ, γιατί εἶναι ἀκυρὴ καὶ ἀνίσχυρη. Αὐτός, λοιπὸν, εἶναι ὁ τρόπος γιὰ τὴν κατοχύρωση τῶν κληρονομικῶν περιουσιακῶν στοιχείων.

**Μὴν ξεχνᾶτε ὅταν ἀλλάζετε δι-
εύθυνση νὰ μᾶς τὸ γνωρίζετε ὥστε νὰ
λαβαίνετε τὸ Δελτίο καὶ κάθε ἄλλο ἔγ-
γραφο τοῦ Συνδέσμου.**

«Τὸ καθαρὸ χωριό, τὸ καθαρὸ περιβάλλον εἶ-
ναι δείγματα πολιτισμοῦ, εἶναι σεβασμὸς στὴ
φύση».

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Ἡ κάθε ἐπιστολή τῶν συγχωριανῶν πρὸς τὸ Δελτίο μας εἶναι κατὰ κανόνα ἀναγνώριση τῶν κόπων μας, τῶν προσπαθειῶν μας γιὰ τὴν ἀξιοποίηση τοῦ χωριοῦ μας καὶ τὴν διατήρησή καὶ σύσφιξη τῶν σχέσεων τῆς καταγωγῆς μας.

Ἡ ἐπιστολή ποὺ ἀκολουθεῖ γραμμένη ἀπὸ τὸν ἐπίτιμο Πρόεδρο τοῦ Συνδέσμου μας Μήτσο Ε. Κόλλια πέρα ἀπ' τὸ συγκινητικὸ της περιεχόμενο εἶναι μιὰ ἐπικρότηση τοῦ ἔργου ποὺ ἐπιτελεῖ τὸ Δ.Σ. Αὐτὰ λοιπὸν τὰ λόγια ποὺ ἀκολουθοῦν γραμμένα ἀπὸ τὸν καταξιωμένο συγχωριανό μας, τὸν πρωτοστάτη τοῦ Συνδέσμου, τὰ δημοσιεύουμε ὅπως ἀκριβῶς ἔχουν.

BELLEUVIE Wα 29.6.81

Πρὸς τὸ Δ.Σ. τοῦ Συνδέσμου Καλοσκοπιτῶν διὰ τοῦ Προέδρου Κώστα Βλάχου.

Ἀγαπητὴ ἀνηψιὲ καὶ ἄξιε πρόεδρε τοῦ Συνδέσμου μας. Μὲ τὸ γράμμα μου αὐτὸ θὰ ἤθελα νὰ εὐχαριστήσω ἐσένα προσωπικὰ σὰν εἰσηγητὴ τῆς προτάσεως — καὶ μέσω ἐσοῦ ὀλόκληρο τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Συνδέσμου μας, γιὰ τὴν ἀπόφασή σας νὰ μὲ ἀνακηρύξετε ἐπίτιμο Πρόεδρο τοῦ Δ.Σ. Ἀλλὰ καὶ σύσσωμη τῇ Γενικῇ Συνέλευση, ὅλους τοὺς συγχωριανούς, ποὺ μὲ τὴν ἔγκρισή της ὑλοποίησε τὴν ἀνωτέρω ἀπόφαση.

Θὰ ἤθελα παράλληλα νὰ εὐχαριστήσω τὸν ὑπεύθυνο τοῦ θαυμάσιου καὶ ἀπαράμιλλου Δελτίου μας «Ἡ Κουκουβίστα» γιὰ τὰ τόσο κολακευτικὰ λόγια μὲ τὰ ὁποῖα ἀνήγγειλε αὐτὰ τὰ γεγονότα στοὺς Κουκουβιστιανούς μὲ τὸν τίτλο «Τιμητικὴ Διάκριση» στὸ φύλλο 27.

«Ἡ ἐξυπηρέτηση καὶ ἡ εὐγένεια πρὸς τοὺς ξένους ἐπισκέπτες, προβάλλουν καὶ διαφημίζουν τὸ χωριό μας».

Ὅλα αὐτὰ καὶ ἡ πρότασις νὰ ὀργανώσετε, μὲ τὴν εὐκαιρία συμπληρώσεως 20ετίας ἀπὸ τὴν ἴδρυση τοῦ Συνδέσμου εἰδικὴ θραυὰ, γιὰ νὰ τιμήσετε, ὅπως γράφετε, τὸν Μπάρμπα Μήτσο μὲ συνεκίνησε βαθύτατα. Εἶναι κάτι τὸ πολὺ μεγάλο, τὸ εὐγενικό, νὰ βλέπει κανεὶς στὰ γηρατιά του νὰ τὸν θυμοῦνται καὶ νὰ τὸν τιμοῦν οἱ σημερινοὶ —οἱ ἐπιγενόμενοι— γιὰ τὴν ἀνιδιοτελεῖ βοήθεια ποὺ πρόσφερε στὰ νειάτα του σὲ ἀναξιοπαθοῦντες συντοπίτες του ἄλλων γενεῶν, πατέρες καὶ παπποῦδες τῶν σημερινῶν παιδιῶν. Ἐπραξα, ὅσο κάθε συγχωριανὸς μποροῦσε νὰ πράξει.

Εἶναι μεγάλη ἡ χαρὰ μου καὶ ἡ ἱκανοποίησίς μου, γιὰ τὴν εὐτυχία ἐσεῖς οἱ διάδοχοί μας συνεχίζεται τὸ ἔργο, ποὺ ἐμεῖς οἱ παλαιότεροι θεμελιώσαμε πρὶν 2 δεκαετίες περίπου.

Δεχθεῖτε λοιπὸν τὰ θερμότερα συγχαρητήριά μου, ἐσὺ προσωπικὰ καὶ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο γιὰ τὴν ἀξιοθαύμαστη δραστηριότητά σας καὶ τὴν λαμπρὴ ἐπιτυχίαν σας σ' ὅλους τοὺς τομεῖς, γιὰ τὴν πραγμάτωση τῶν σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου μας, ἐνὸς Συνδέσμου ποὺ ἔφτασε στὶς μέρες σας σὲ μεγάλες δόξες, ἀνεβάζοντας τὸν Σύνδεσμο πολὺ ψηλὰ καὶ καταξιώνοντας τὸ Δελτίο μας στὶς καρδιὰς ὅλων τῶν συγχωριανῶν.

Μέσω τοῦ Δελτίου εὐχαριστῶ τὸ Δ.Σ., τὴ Γενικὴ Συνέλευση καὶ ὅλους τοὺς συγχωριανούς γιὰ τὴν τιμὴ ποὺ μοῦ κάνατε καὶ στέλνω τοὺς πιὸ ἀγαθοὺς χαιρετισμούς μου.

Μὲ ἐξαιρετικὴ ἐκτίμηση καὶ ὅλη μου τὴν ἀγάπη
Ὁ μπάρμπα Μήτσος Ε. Κόλλιας

Ἀγαπητὴ μας μπάρμπα Μήτσο.

Νοιώθουμε τὴν ἀνάγκη νὰ δώσουμε μιὰ ἀπάντηση στὴν ἐπιστολή σου, τὴν τόσο γεμάτη ἀπὸ ἀγνὰ συναισθήματα καὶ ἀγάπη γιὰ τὸ Σύνδεσμο καὶ τοὺς συγχωριανούς.

Οἱ εὐχαριστίες μας καὶ ἡ ἐνέργειά μας γιὰ τὴν ἀνακήρυξή σου σὰν Ἐπίτιμου Προέδρου μας, εἶναι μικρὲς μπροστὰ στὸ δικό σου ἀνάστημα, μπροστὰ στὸ πέρασμά σου σὰν ἀνθρώπου, σὰν συγχωριανοῦ σὰν προέδρου τοῦ Συνδέσμου μας. Ἡ σκιά ἡ δική σου καὶ τῶν ἄλλων δύο ἐπίτιμων προέδρων, Ἡλία Κατσανιώτη καὶ Δημήτρη Βάρσου, εἶναι τὸ θεμέλιο ποὺ πάνω της οἰκοδομήθηκε ὁ Σύνδεσμός μας, εἶναι οἱ πιὸ γερὲς θάσεις ἐπάνω στὶς ὁποῖες ἐμεῖς καὶ τὰ προηγούμενα Συμβούλια στηρι-

χτήκαμε για να συνεχίσουμε το έργο του Συνδέσμου. Είναι λοιπόν αυτή η σκιά έσας των καταξιωμένων εκλεκτών ανθρώπων μας που μάς καθοδηγεί και μάς ανοίγει δρόμους, μ' ένα πόθο να σ'αφτάσουμε, να φανούμε αντίξιοι της γενιάς που δημιούργησε την πιο ωραία ιστορία του Συνδέσμου.

Το τωρινό Δ.Σ. του Συνδέσμου, αγαπημένο και όμόγνωμο εργάζεται άκούραστα για το καλό του χωριού μας. Το τι πετύχαμε και πετυχαίνουμε είναι θέμα όχι δικό μας αλλά των μελών και των συγχωριανών. Και είναι παρήγορο και αισιόδοξο το γεγονός ότι τα νέα παιδιά του χωριού μας, αύριανοί συνεχιστές, είναι τόσο δεμένα μεταξύ τους και με το χωριό, σε τρόπο ώστε να αισιοδοξούμε ότι ο Σύνδεσμος θα άνεβαίνει άδιάκοπα.

Μ' αυτά λοιπόν τα λίγα λόγια σ' ευχαριστούμε και σε περιμένουμε.

Με εκτίμηση και σεβασμό
Το Διοικ. Συμβούλιο

Δ Ω Ρ Ε Α

Ο άποβιώσας συγχωριανός Χαράλαμπος Ί. Κωστούρος άφησε με διαθήκη στην Κοινότητα του χωριού μας 40.000 δραχμές. Ήδη άπ' ότι πληροφορούμεθα τα χρήματα αυτά έδόθησαν στην Κοινότητα για κοινωφελή σκοπό.

Μην ξεχνάτε ότι το Δελτίο δέν έχει τακτική συνδρομή αλλά εκδίδεται με τις προαιρετικές συνδρομές. Γράψτε μας τις κρίσεις, γνώμες, σκέψεις σας. Στείλτε μας ύλικό για τις σελίδες του. Δέν είμαστε ούτε δημοσιογράφοι ούτε συντάκτες. Είμαστε μέλη σαν έσας κι' έχουμε ανάγκη τή δική σας συμπαράστασ'

Οί συγχωριανοί άποδείχεται πως έχουν ταλέντο στους στίχους. Το παρακάτω ποίημα που μάς έστειλαν αναφέρεται στις σχέσεις των ανθρώπων στο πέρασμά τους πάνω στη γή. Να λοιπόν τι μάς λέει η πέννα του.

Για τους χωριανούς και φίλους

Γιά σας χαρά σας χωριανοί
για σας χαρά σας φίλοι
καλώς άνταμωθήκαμε
σ' αυτό το πανηγύρι.

Έχω δυο λόγια να σ'αφ πώ
άπ' της καρδιάς τα θάθη
ποτέ μην παρασύρεστε
σε μίση και σε πάθη.

Σ' αυτό τον κόσμο ήρθαμε
προσωρινοί διαθάτες
πηγαίνουμε κ' έρχόμαστε
γεμάτες να ναι οί στρατές.

Τα χρόνια φεύγουν γρήγορα
σαν το νερό σ' αυλάκι
έξω φαρμάκια και καύμοι
με κάνα ποτηράκι.

Μιά μέρα έδω θ' αφήσουμε
του κόσμου τα καλούδια
και θέλουμε δέν θέλουμε
θα γίνουμε άγγελούδια.

Στου Άγιου Πέτρου το μαντρι
θα μπούμε ένα θράδυ
άλλοι θα βλέπουν ξαστεριά
κι' άλλοι πυκνό σκοτάδι.

Γι' αυτό πρέπει ο άνθρωπος
να είναι μετρημένος
μ' όλο τον κόσμο αγαπητός
και όχι μαλωμένος.

Α. Λιλαίος

«Σεβαστείτε τους άλλους, όπως θέλετε οί άλλοι να σέβονται έσας».

ΝΕΑ ΓΕΝΙΑ

Ἦδη μαθητές καὶ φοιτητές μὲ τὸ τέλος τῶν μαθημάτων τους ἀνέβηκαν στὸ χωριὸ γιὰ νὰ περάσουν τὶς διακοπές τους καὶ ἡ Κουκουβίστα νὰ ἀποχτάει ζωντάνια νεολαίας, μιὰ ζωντάνια πού τὸν χειμῶνα τὴν χάνει ἐντελῶς.

Αὐτὴ λοιπὸν ἡ νέα γενιά ἔχει σήμερα τὸ προνόμιο νὰ ἀπολαμβάνει ἕνα Πνευματικὸ Κέντρο ἀρκετὰ ἐξοπλισμένο, πού τοὺς πρόσφερε ὁ Σύνδεσμος μὲ τόσους κόπους καὶ δαπάνες.

Αὐτὸ τὸν χῶρο ἔχουν ὑποχρέωση νὰ τὸν σεβαστοῦν, νὰ τὸν διαφυλάξουν. Νὰ μὴν ἀρκεστοῦν στὰ ὅσα ὑπάρχουν ἔτοιμα, ἀλλὰ νὰ φροντίσουν νὰ τὸ ἐμπλουτίσουν πιὸ πολὺ. Νὰ συγκεντρώσουν λαογραφικὸ καὶ παραδοσιακὸ ὕλικὸ γιὰ τὸ ἐκθετήριο. Νὰ συντηρήσουν τὰ ἐπιπλά καὶ τὰ ὑπάρχοντά του, νὰ τὸ ἀγαπήσουν περισσότερο καὶ ἀπὸ δικό τους.

Ὁ χῶρος ἀπὸ μόνος του εἶναι δημόσιος καὶ ἱερός. Οἱ περσινές συνθήκες λειτουργίας δὲν πρέπει νὰ ἐπαναληφθοῦν μὲ κανένα τρόπο. Τὸ ἀναγνωστήριό πρέπει νὰ λειτουργήσῃ αὐστηρὰ καὶ τὰ μικρὰ παιδιὰ νὰ μὴν εἰσέρχονται μέσα καὶ δημιουργοῦνται φασαρίες.

Ἄλλὰ ἂν ὅλα αὐτὰ ἀποτελοῦν στοιχεῖα τῆς λειτουργίας του πού κατὰ κάποιον τρόπο ἐκπληρώνονται, ἐκεῖνο πού δὲν εἶδαμε νὰ διαφαίνεται ἀπὸ τὰ παιδιὰ εἶναι ὁ σκοπὸς του. Ὅχι ὁ ἀναγνωστικὸς καὶ ψυχαγωγικὸς σκοπός, ἀλλὰ ὁ πολιτιστικὸς. Αὐτὸν πού ἔχουν χρέος οἱ νέοι καὶ κυρίως οἱ φοιτηταὶ νὰ τὸν πραγματοποιήσουν μὲ χίλιους δυὸ τρόπους, ἀναπτύσσοντας καὶ ἐκθέτοντας διάφορα θέματα. Γιὰ τὸ φετεινὸ καλοκαίρι ὑπάρχουν πολ-

λές ὑποσχέσεις ἀπὸ τὰ παιδιὰ. Γιὰ νὰ δοῦμε πῶς θὰ τὶς ἐκπληρώσουν.

Τέλος, γιὰ νὰ ἀποφεύγονται στὸ ἐξῆς διαφορὲς καταστάσεις πρέπει μεταξὺ τῶν ἄλλων νὰ ἐφαρμοστοῦν τὰ πάρα κάτω:

1. Νὰ σχηματιστεῖ τριμελὴς ἐπιτροπὴ πού θὰ ἀσκεῖ τὸν ἔλεγχο καὶ τὴ λειτουργία του. Θὰ συμμετέχουν ἕνας φοιτητής, ἕνας μαθητὴς καὶ ἕνας νέος πού μένει στὸ χωριό.

2. Νὰ ὀριστεῖ ὑπεύθυνος γιὰ τὸ δανεισμὸ τῶν βιβλίων καὶ θὰ τηρεῖ μὲ κάθε σχολαστικὴ ἀκρίβεια μὴτρῶ. Στὸ τέλος τῆς περιόδου θὰ ὑποβάλλει κατάσταση στὸν Πρόεδρο τοῦ χωριοῦ ὅσων πήραν βιβλία καὶ δὲν τὰ παρέδωσαν.

3. Ἄπὸ 8 - 11 τὸ πρωὶ καὶ 5 - 8 τὸ ἀπόγευμα θὰ λειτουργεῖ αὐστηρὰ σὰν ἀναγνωστήριό. Τὶς λοιπές ὥρες θὰ ἐπιτρέπονται τὰ ἐπιτραπέζια πνευματικὰ καὶ ψυχαγωγικὰ παιγνίδια καὶ ἡ μουσικὴ σὲ χαμηλὸ τόνο χωρὶς νὰ ἐνοχλεῖ τοὺς ὑπολοίπους. Στὶς ὥρες κοινῆς ἡσυχίας ἀπαγορεύεται ἡ μουσικὴ.

4. Ἀπαγορεύεται αὐστηρὰ τὸ κάπνισμα καὶ ἡ χρῆση ποτῶν γενικά.

5. Ἀπαγορεύεται στοὺς μικροὺς κάτω τῶν 12 ἐτῶν νὰ εἰσέρχονται στὸ Κέντρο γιὰ ψυχαγωγία ἀλλὰ μόνο γιὰ ἀνάγνωση.

6. Ἡ τριμελὴς ἐπιτροπὴ εἶναι ὑπεύθυνη καὶ λογοδοτεῖ στὸν πρόεδρο τῆς Κοινότητος στὴν ὁποία ἀναφέρει ὅλα τὰ γεγονότα καὶ κάνει ἀπολογισμὸ στὸ τέλος τῆς περιόδου.

Αὐτὰ εἶναι τὰ πιὸ βασικὰ θέματα πού πρέπει νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψη τους ὅλα τὰ παιδιὰ καὶ νὰ τὰ ἐφαρμόζουν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ἄν ἐνδιαφέρεστε νὰ πᾶμε στὸ χωριὸ γιὰ τὴν ἐκδήλωση τὸ Σαββατοκύριακο 1 καὶ 2 Αὐγούστου τηλεφωνεῖτε ἔγκαιρα στὸν Γραμματέα Βαγγέλη Τσιρώνη τηλ. 52.44.828 γραφεῖο καὶ σπίτι 25.22.655 γιὰ νὰ κλείσει λεωφορεῖο.

Προστατέψτε τὸ δάσος μας ἀπὸ τὶς φωτιές. Εἶναι πηγὴ ζωῆς καὶ ὀμορφιάς

Τὸ Δελτίο πού τόσο ἀγαπήθηκε ἀπ' ὅλους περιμένει ἀπ, τὸν καθένα τὴν θεληματικὴ του συνδρομή.